

3 З нагоди сумної дати — 80-річчя від початку німецько-радянської війни «Урядовий кур'єр» нагадує про те, як цинічно діяв нацистський окупаційний режим на території України

4 «Урядовий кур'єр» вітає медичних працівників з професійним святом і дякує за сумлінну і самовіддану працю

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 19 ЧЕРВНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№117 (6985)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОРІЯ НУЛАНД:

«Ми дали чітко зрозуміти, і президент Байден це повторив, що санкції, запроваджені проти РФ через Україну, залишаться чинними, поки Росія не змінить своєї поведінки щодо України».

Заступник держсекретаря США про підтримку нашої держави в галузі безпеки, економічного розвитку й антикорупційних зусиль

Правоохоронцям додалося роботи

АКТИВИ. 6,8 мільярда гривень у статутних капіталах, цінних паперах, грошових коштах і фінансових зобов'язаннях — стільки активів за п'ять місяців цього року виявило Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів. Це відповідь на запити правоохоронних органів, які з початку року надіслали до агентства 1296 звернень. Найбільше запитів надійшло від Нацполіції (467), органів прокуратури (290) й Державної фіскальної служби (213).

Крім безпосередньо грошових активів, упродовж цього періоду агентство розшукувало 5656 одиниць майна та майнових прав. Зокрема 2709 земельних ділянок, 1183 об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, 517 одиниць товарів, 264 одиниці сільгосптехніки з комплектуючими, 40 автомобілів, 29 морських і річкових суден, два літаки.

Інформацію про розшукані активи АРМА надало правоохоронцям, які під час розслідування кримінальних проваджень можуть накласти арешт на ці активи та передати їх в управління агентства для фізичного збереження або збереження економічної вартості.

ЦИФРА ДНЯ

700

млн доларів

коштують євробонди, розміщені Укравтодором під держгарантії на Лондонській фондовій біржі для оновлення дорожньої інфраструктури

Соціально вразливих споживачів електроенергії буде захищено

За словами Прем'єр-міністра Дениса Шмигала, на світовому й українському ринках газу спостерігаються значні коливання цін

УРЯД ВІДПОВІДАЄ. Наступного тижня Міненерго прокомунікує про механізм підтримки українців, які споживають до 100 кВт·год на місяць

Газета для тих, хто приймає рішення

Тривас передплата на 2021 рік. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших підприємств та організацій

на 1 місяць	32 грн	57 грн
на 3 місяці	96 грн	171 грн
на 6 місяці	192 грн	342 грн

УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2021 рік — безкоштовна.

Передплатний індекс 61035

Соціальний передплатний індекс 40227

4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 22 червня 2021 року

USD 27.1935

за 1 долар США

EUR 32.2882

за 1 євро

RUB 3.7571

за 10 рублів

AU 48426.46

AG 709.33

за 1 трійську унцію

PT 29148.44

PD 68519.46

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Соціально вразливих споживачів електроенергії буде захищено

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Усі приватні споживачі Нафтогазу отримують газ по 7,96 гривні за кубометр, і підвищення цін для них не передбачається. Ідеться про користувачів річним продуктом, запевнив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль на черговій Годині запитань до уряду у Верховній Раді.

«В Україні запрацював і діє ринок газу. Ціна формується на біржах, зокрема міжнародних. Понад 80 компаній постачають природний газ промисловим і приватним споживачам. На сьогодні у Нафтогазу понад мільйон приватних споживачів, які отримують газ за ціною річного продукту. Вона дорівнює 7,96 гривні за кубометр. Паралельно є біржові торги. Щомісяця встановлюється індикативна місячна ціна. Місячним продуктом Нафтогазу жоден громадянин не користується. Тому протягом року, починаючи з 1 червня, усі приватні споживачі Нафтогазу, зокрема й ті, які приєднуються зараз, отримують газ за ціною 7,96 гривні за кубометр», — зазначив Прем'єр.

На світовому й українському ринках газу спостерігаються значні коливання цін. На сьогодні індикативна ціна на метр кубічний газу становить понад 11 гривень. Як зауважив Денис Шмигаль, можливо, в подальшому ця ціна знизиться, і в такому разі українці зможуть отримати газ за нижчим місячним тарифом.

Міністр енергетики Герман Галущенко поінформував: попри потенційно встановлену потужність вітчизняної енергогенерації, яка перевищує 55 гВт включно з 8 гВт відновлюваної енергетики, реальний доступ до потужностей значно менший. Адже нині близько 90% енергоблоків теплоелектростанцій відпрацювали ресурс і потребують оновлення. Тож із 21 гВт теплоелектростанцій лише 13 доступні. Решту або виведено в консервацію, або розташовано на не підконтрольній українському уряду території. Він зазначив, що країна рухається до створення дата-хабу, але з 12 мільйонів споживачів 1,2 мільйона користуються газом без персонального обліку.

Цілі визначено,
робота триває

Міністр зауважив, що у травні 2021 року ситуація на енергоринку

Фото Оксани ЗАКИ

Наступного тижня буде презентовано механізм диференційованого ціноутворення на електроенергію для побутових споживачів

ку була непростю. І середньозважена ціна на добу наперед впала до історичного мінімуму за весь час існування ринку електроенергії. Вона була навіть нижчою за собівартість виробленої Енергоатомом. А такі показники збиткові і для інших видів генерації. Призвело це до розбалансування держпідприємств і мало негативний вплив на потенційну синхронізацію нашої енергосистеми із системою Євросоюзу. І саме для подолання цих проблем активно працює Міністерство енергетики, розробивши стратегічні й тактичні плани.

За словами Германа Галущенко, ринок електричної енергії тактично потребує оперативного втручання. Заплановано запровадження обов'язкової біржової торгівлі для всіх його учасників. «Ми хочемо змінити ракурс. Щоб індикативом ціни був не ринок на добу наперед, а ринок двосторонніх договорів. Це дасть змогу мати передбачуваність такого ринку», — наголосив міністр.

Важлива зміна — оновлена модель покладання спеціальних обов'язків. Міністр пообіцяв представити її наступного тижня. «Ми хочемо зробити певний горизонт цієї зміни, щоб побачити стабільність тарифів на електроенергію. Буде зроблено диференційований підхід, який захистить соціально

вразливі верстви населення», — зазначив він.

Стабільність у тарифі на майбутнє забезпечить залучення інвестицій у компанії галузі. А для приватних споживачів дасть змогу запланувати заходи для поліпшення енергозбереження.

Важливе й погашення боргів перед зеленою генерацією. Адже Україна прагне стати рівноправним суб'єктом кліматично нейтральної політики ЄС. Міненерго бачить майбутній розвиток зеленої енергетики на конкурентних засадах з урахуванням ринкових механізмів ціноутворення й потреб енергосистеми.

Системою стимулювання має стати проведення аукціонів з розподілу квот підтримки. Це сприятиме визначенню обсягів і технологій та території розміщення об'єктів відновлюваної енергетики. Нещодавно Міненерго розробило та оприлюднило зміни до порядку проведення таких аукціонів. Після затвердження їх Кабміном буде представлено відповідні квоти підтримки й графіки їх проведення.

Міністерство працює над правовою базою для залучення виробників із відновлюваних джерел енергетики до ринку електроенергетики. Одним із механізмів такого залучення стане перехід на вибір виробників за моделлю зеленого тарифу до системи finden premium.

Це дасть їм змогу бути повноцінними учасниками ринку, формувати власну комерційну стратегію продажу електроенергії й відповідно виходити на різні сегменти ринку.

Обговорюють і питання підтримки малої розподіленої генерації споживачів та створення системи видачі гарантій походження електричної енергії з ВДЕ.

Підготовку
до наступного
опалювального
сезону розпочато

Актуальною залишається тема проходження чергового опалювального сезону. 9 червня 2021 року уряд ухвалив відповідний план заходів з підготовки паливно-енергетичного комплексу та житлово-комунального господарства до осінньо-зимового періоду 2021—2022 років та його проходження.

Серед ключових пунктів плану — накопичення вугілля й резервного палива. Міненерго затвердило відповідний графік. За планом, об'єм закачування природного газу у газосховища становитиме не менш як 17 мільярдів кубометрів, але заплановано накопичити 19—20 мільярдів кубів, аби пройти сезон комфортно.

Оптимізовано графіки ремонтів і модернізації обладнання електростанцій. Важливою залишається оптимізація графіка ремонтів атомних електростанцій, адже дуже важливо в наступному опалювальному сезоні максимально залучити енергоблоки АЕС.

Триває накопичення вугілля на складах. На сьогодні накопичено майже 1,5 мільйона тонн. Ключове завдання на опалювальний період — запобігти багатьом проблемам одночасно, аби не довелося їх розв'язувати аврально.

«А на наступний рік у нас є план попрацювати автономно, від'єднавшись від енергосистем РФ та Білорусі, щоб 2023-го забезпечити процес синхронізації України з енергосистемою ЄС», — наголосив міністр.

Малозабезпечених не
кинуть напризволяще

Відповідаючи на запитання депутатів про те, що з 1 липня закінчується дія фіксованої ціни на електроенергію для населення, яка нині становить 1,68 гривні за кВт-год, і захисту від можливого різкого зростання цін на електрику для малозабезпечених родин, міністр зазначив, що відомство, як і було обіцяно, розробило новий дієвий механізм.

«Його буде презентовано наступного тижня, він передбачає диференціацію тарифу залежно від категорій населення. У проєкті закладено захистити фінансово вразливих українців, виокремивши тих, хто споживає до 100 кВт на місяць. І ми працюємо, щоб для них тариф було зменшено й вони отримали пільгу», — зазначив очільник Міненерго, уточнивши, що йтиметься про 16 мільйонів домогосподарств, або про 41% населення.

Герман Галущенко припускає, що місячні ціни на газ у Нафтогазі можуть зростати, бо на європейському ринку спостерігається дефіцит блакитного палива. Адже якщо в Європі й надалі буде такий дефіцит газу, як нині, то місячна ціна може бути ще вищою. Але це не стосується річного тарифу на газ, який буде чинним до 1 травня 2022 року. Та попри те що місячна ціна на газ сягнула майже 12 гривень за кубометр, річна фіксована ціна, на яку було переведено за замовчуванням усіх споживачів Нафтогазу, вигідна і не перевищує 8 гривень за кубометр.

У Брюсселі готуються до погіршення відносин з Росією

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ГЕОПОЛІТИКА. Керівник зовнішньої політики ЄС Жозеп Боррель застеріг, що відносини Європи з Росією надалі лише погіршуватимуться. Ця заява, яку головний європейський дипломат зробив на пресконференції у Брюсселі з приводу презентації доповіді про нові підходи ЄС до Російської Федерації, дисонує з обережними оптимістичними прогнозами, мовляв, після зустрічі президентів США та Росії в Женеві відносини Москви із Заходом набудуть обрисів стабільності й передбачуваності.

Росія — найбільший сусід ЄС. Це сила, з якою доводиться рахуватися у Європі й усьому світі, йдеться в доповіді. Новий підхід ЄС до діалогу з Москвою запропоновано базувати на трьох елементах: відштовху, стримув, взаємоді.

«ЄС має реалістично дивитися на речі й готуватися до подальшого спаду наших відносин з Росією, які й так сягнули найнижчої позначки від часів холодної війни», — констатував Жозеп Боррель. У такому стані речей він звинуватив Кремль. Глава зовнішньої політики ЄС заявив, що «свідомий політичний вибір російського уряду спричинив негативну спільну відносину».

«Тож за нинішніх обставин оновлене партнерство між Євросоюзом і Росією, яке дозволило б тіснішу співпрацю, має вигляд віддаленої перспективи. Нашою метою має бути пошук шляхів, які допомогли б поступово змінити нинішню динаміку на передбачуванішу й стабільнішу відносину», — заявив глава європейської дипломатії.

Жозеп Боррель переконаний, що ЄС має протистояти порушенням прав людини, норм міжнародного права в державах-членах ЄС і сусідніх країнах і надалі захищати демократичні цінності. Євросоюз має знайти, як «стримати спроби Росії підрвати інтереси

ЄС» через кібератаки й дезінформацію. Брюссель має продовжувати взаємодіяти з Росією з таких питань: боротьба з пандемією, зміни клімату, координація регіональних конфліктів на Близькому Сході. Головний європейський дипломат закликав до зміцнення зв'язків із російським суспільством і правозахисними групами.

Доповідь пропонує численні ініціативи зі стримування Росії. У ній перелічено заходи, які дадуть змогу підвищити прозорість фінансових потоків, які надходять до Євросоюзу з Росії, що, як очікують, боляче вдарить по російських олігархах.

У доповіді вказано про можливість запровадження нових санкцій проти Росії. ЄС має зменшити свою залежність від російських нафти й газу. Цей заклик особливо актуальний з огляду на те, що будівництво скандального газопроводу «Північний потік-2» наближається до завершення.

У доповіді наголошено, що ЄС допомагатиме Україні та іншим країнам «Східного партнерства» зміцнювати їхню стійкість. Успішні реформи у галузях верховенства права, боротьби з корупцією та ефективного державного управління в документі названо «найдієвішою протитрутою» спробам Росії дестабілізувати ці країни.

Як стало відомо «УК» із дипломатичних джерел у Єврокомісії, під час презентації доповіді перед послами країн-членів ЄС основні її пункти отримали доволі критичну реакцію. Дехто назвав її надто загальною для того, щоб її підходи працювали на практиці у відносинах з Москвою. Посли кількох східноєвропейських країн назвали нову стратегію ЄС щодо РФ занадто м'якою, наполягаючи на застосуванні жорсткіших підходів у спілкуванні з російською владою. На основі нинішньої доповіді саміт ЄС 24—25 червня проведе другу частину стратегічної дискусії щодо відносин з РФ.

ПАМ'ЯТЬ

Наша земля ніколи не давала спокою окупантам

УРОКИ ІСТОРІЇ. Документи свідчать: Україна мала стати життєвим простором для Третього рейху

Світлана ВЛАСЕНКО,
начальниця відділу
використання
інформації документів
Центрального
державного архіву
громадських об'єднань
України, кандидат
історичних наук,
для «Урядового кур'єра»

«Що ж буде з народом нашим? Виживе він у цій страшній війні чи загине од німців, од хвороб, од голоду, знущань і катувань», — записав у щоденнику 1942 року Олександр Довженко.

Друга світова війна була величезною трагедією для України — 40-мільйонний народ, його земля, промисловий і сільськогосподарський потенціал, сировинні і продовольчі ресурси стали об'єктом масштабної експансіоністської програми Третього рейху зі здобуття життєвого простору і встановлення світового панування «вищої арійської раси».

Нацистський окупаційний режим на території України 1941—1944 років відзначався небаченою жорстокістю та цинізмом. Запроваджені «новий порядок» характеризувалися масовим винищенням населення, фізичним і моральним терором проти осіб, які не підкорилися владі, масштабним пограбуванням економіки, нещадним використанням виробничих потужностей, безжалюбно експлуатацією трудових ресурсів, масовим вивезенням молоді на примусові роботи в Німеччину тощо.

Про державність не йшлося

Одне з чільних місць у планах лідерів Третього рейху щодо України було відведено економічним питанням, на критичності яких неодноразово наголошував Адольф Гітлер, зауважуючи: «Коли Україна з її безмежними ланами пшениці перейде до Німеччини, кожен німець буде забезпечений усім».

Чудово усвідомлюючи важливість українських земель для економіки Німеччини, фюрер мав на меті використовувати їх як джерело сировини та сільськогосподарської продукції під час воєнних дій, наголошуючи: «Мені потрібна Україна, щоб нас не змогли ослабити голодом, як то було під час попередньої війни».

А після війни вона мала перетворитися на колонію Великої Німеччини і забезпечувати її економічну незалежність. Про надання Україні державності не йшлося, оскільки фюрер був переконаний, що слов'янські народи «мають лише єдине виправдання для свого існування — бути корисними в економічному плані».

Такі самі позиції щодо України обстоювали й інші представники нацистської верхівки. Наприклад, майбутній рейхсмаршал України Еріх Кох, який вважав

Нацисти не лише виношували плани щодо перетворення України на колонію, а й примусово вивозили українців, переважно молодь, на роботу до Рейху

місцеве населення завойованих територій рабами, призначеними для роботи на користь німецьких господарів, говорив: «З України потрібно зробити територію німецької колонізації, єдиний можливий ринок збуту німецьких товарів. Україна повинна бути лише джерелом сировини для Німеччини і Європи».

Трохи інші, ліберальніші думки під час розроблення планів щодо українських територій висловлював майбутній рейхсміністр окупованих східних областей Альфред Розенберг. Він навіть спочатку пропагував ідею підтримувати серед місцевого населення «прагнення до національної незалежності аж до потенційного створення власної державності» у вигляді Чорноморського союзу (Україна або ж у поєднанні з Доном і Кавказом). Він зазначав, що стратегічне завдання такої територіальної одиниці полягало в «прикритті великонімецького життєвого простору зі сходу», а економічне — в існуванні «могутньої сировинної та харчової бази великонімецької імперії».

Щоправда, пізніше А. Розенберг відійшов від цих ідей і заявляв, що «родюча і багата Україна має стати колонією, територією, заселеною німецькими селянами Західної Німеччини та Саксонії».

Ще одну позицію щодо України репрезентувала група представників міністерства закордонних справ Німеччини — фахівців з українського питання. Відразу після початку війни проти Радянського Союзу, яку вони, до речі, вважали помилкою, вони висловили думку про неможливість перемоги над СРСР лише за допомогою військових засобів. Переконані в тому, що більшість радянського населення не задоволена сталінським режимом, вони пропонували використати цей чинник у власних інтересах. Наголошували на необхідності завоювання симпатії та довіри українців шляхом м'якого ставлення до них, скасуванням колгоспно-радгоспної системи, податків та обіцянками незалежності в майбутньому.

Пізніше до таких самих висновків дійшло німецьке військове командування, задіяне у воєнних операціях на сході.

Залежно від обставин

Як бачимо, однастайності у поглядах на українське питання серед керівництва нацистської Німеччини напередодні війни з СРСР не було. Проте домінуючі економічні інтереси зумовили масштабне розроблення відповідних планів, хоч упровадження їх у життя змінювалося залежно від обставин. Розраховуючи провести блискавичну війну на Східному фронті, німці першочергово планували захопити готову продукцію та сировину на складах, взяти під контроль підприємства, колгоспи і радгоспи та забезпечити їхню охорону від руйнування і пограбування до створення німецького цивільного управління. А тому детально розроблених планів у разі тривалої війни вони не мали.

Роботою зі складання спеціальних директив щодо господарського управління окупованих територій займався Східний штаб із керівництва економікою під контролем Германа Герінга. Їх було завершено у червні 1941 року і об'єднано з умовною назвою «Зелена тека». Відповідно до задумів авторів, ці документи мали слугувати «для орієнтування військового керівництва та військово-економічних інстанцій в галузі економічних завдань у захоплених східних областях» під час війни і впродовж періоду окупації. А з 3 липня 1941 року ці директиви стали обов'язковими і для областей, що мали увійти під юрисдикцію цивільних органів влади.

Фактично це була розгорнута програма економічного забезпечення Німеччини шляхом жорсткого визиску та пограбування окупованих територій. Директиви «Зеленої теки» стосувалися структури та функцій військово-господарських органів, визначали основні економічні завдання, що стояли перед військовим командуванням і господарськими ор-

ганізаціями. Для реалізації цих розпоряджень передбачали: «негайне та повне використання окупованих областей в інтересах Німеччини», «здійснення цілкового продовольчого забезпечення німецьких військ», «отримання для Німеччини якомога більше продовольства та нафти» тощо.

Усі інші заходи окупаційної влади, які могли б стати на перешкоді досягнення задекларованих завдань, слід було відкласти на потім чи скасувати зовсім. Відновлювати й розвивати господарство можна було лише в тих областях, де була змога здобути значні резерви сільськогосподарських продуктів і нафти. В інших регіонах, які не могли забезпечити свої потреби, діяльність окупаційних органів влади мала обмежуватися використанням знайдених запасів.

Більш конкретні розробки стосовно експлуатації аграрного сектору економіки захоплених територій під час війни серед директив та інструкцій містила «Тека окружного сільськогосподарського фюрера», датована 1 червня 1941 року. У ній чітко простежується основна мета політики німців в окупованих регіонах: забезпечити розвиток захоплених східних земель у тих межах, які сприяли б максимальному визиску їхнього сільськогосподарського потенціалу на користь вермахту та цивільного населення Третього рейху.

Було задумано здійснити цілковиту аграризацію окупованих українських земель, провівши деіндустріалізацію великих промислових центрів шляхом демонтажу устаткування та вивезення його в Німеччину або знищення. Передбачали залишити тільки добувну промисловість і підприємства з виробництва дрібного сільськогосподарського реманенту та первинної переробки сільськогосподарської сировини.

Щодо населення міст, то, на думку Е. Коха, процес деіндустріалізації змусив би його до переселення в сільську місцевість. Найбільш кваліфіковані кадри планували вивозити в Німеччину, яка мала перетворитися на центр промислового виробництва Західної Європи.

Стосовно питання організації сільськогосподарського виробництва, то єдиної концепції серед нацистського керівництва не було. Під час підготовки до війни домінували дві протилежні позиції. Першу з них розробили і обстоювало міністерство окупованих східних областей на чолі з А. Розенбергом. Вважаючи себе знавцем психології українського народу, його традицій та побуту, рейхсміністр пропонував ліквідувати радянські колективні господарства і відновити індивідуальні форми господарювання на селі. На його думку, цей крок мав сприяти підвищенню продуктивності праці місцевого населення та зростання ав-

торитету німецької влади в окупованому українському селі, що можна було досягти лише за умов приватної власності на землю.

Іншу програму пропонував рейхсмаршал Г. Герінг. Вона базувалася на так званому природному колективізмі українців і полягала у збереженні радянської колгоспно-радгоспної системи господарювання. В одному із секретних документів про організацію адміністративної влади на окупованій території України від 30 березня 1941 року йшлося: «Планове господарство в Україні слід зберегти на майбутнє. Ця економічна форма з деякими змінами для їх пристосування до потреб Німеччини і політичної необхідності дасть змогу керувати народом і виробництвом так, як потребують інтереси Німеччини».

Не дивно, що саме ця ідея знайшла підтримку А. Гітлера і її взяли за основу під час розроблення економічних планів окупації України, внаслідок чого протягом усієї війни функціонувала радянська колгоспно-радгоспна система господарювання, щоправда, частково змінена.

Знову гнути спину

Спробуємо докладніше проаналізувати мотиви нацистів збереження колективних господарств в Україні. По-перше, вони вважали, що за системи поділу на кілька мільйонів селянських господарств німецькі органи влади вже не могли б всеохоплююче контролювати виробництво.

По-друге, різка зміна форм господарювання, тобто перехід від колективних до індивідуальних господарств неминуче призвела б до деградації виробництва сільськогосподарської продукції, а це спричинило б перебої у постачанні Німеччини, економіка якої була послаблена двома роками війни, чого керівництво Третього рейху аж ніяк не могло допустити.

По-третє, брак у селян необхідного інвентарю та сільськогосподарської техніки, досвіду самостійного ведення господарства серед молодшого покоління міг негативно позначитися на продуктивності праці, що знову таки не входило у плани німців.

Насправді ж усе було набагато простіше. Система колективного господарювання, яку створила радянська влада, функціонувала тривалий час і давала позитивні результати з точки зору безперешкодного максимального визиску сільськогосподарського потенціалу України. Колгоспно-радгоспний лад виявився найкращою формою для застосування примусової праці у сільськогосподарському виробництві. Він давав змогу без особливих ускладнень організовувати колективну роботу селян і централізо-

вано вилучати сільськогосподарську продукцію.

Питання повоєнної долі України у лідерів Третього рейху майже не викликало сумнівів: завойовані території мало колонізувати німецьке населення. На цій позиції стояли А. Гітлер, заявляючи, що на сході «лише німці мають бути власниками великих земельних масетків», Е. Кох, який вважав, що окуповане населення слід «позбавити землі й капіталу», й багато інших майбутніх господарів України.

Рейхсміністр землеробства Р. Дарре, говорячи про політику Німеччини в окупованих східних регіонах, заявляв: «Ідеться про те, щоб відторгнути слов'янських дрібних селян від землі і перетворити їх на безземельних пролетарів, щоб зменшити їх розмноження. Потрібно, щоб культивовані землі перейшли в руки класу німецьких панів. На всьому східному просторі лише німці мають право бути власниками великих володінь. Країна, населена чужою расою, має стати країною рабів, сільськогосподарських наймитів чи промислових робітників». Як наслідок, пропонували після війни окуповані землі передати німецьким солдатам, які, за твердженням нацистів, «передовсім мали право на наділення майновими об'єктами у східних областях».

Інформацію про можливість отримання землі на сході активно поширювали серед простих німців. Вона була одним з головних предметів нацистської пропаганди напередодні й під час війни, влада обіцяла після перемоги забезпечити німецьких солдатів та офіцерів землею за рахунок завойованих українських територій.

Отже, як свідчать вислови та директиви майбутніх «господарів» України, головним завданням нацистів на окупованих територіях було отримання максимальної користі для Третього рейху. Інтересами місцевого населення повністю нехтували. Е. Кох заявляв: «Україна повинна постачати те, чого не вистачає Німеччині. Це завдання слід виконувати, попри втрати. Харчування цивільного населення не має значення».

Ще радикальніші думки знаходимо в листі одного з інспекторів з питань озброєння, надісланого до генерала Г. Томаса. Він пропонував звести до мінімуму внутрішнє споживання сільськогосподарської продукції шляхом знищення «зайвих їдців» у великих містах і скорочення продовольчої норми для населення невеликих міст і сільських регіонів.

Унаслідок такої політики українське населення було приречене на поступове винищення і часткове переселення, що відповідало планам нацистських лідерів, у яких Україна мала перетворитися на «життєвий простір» для Третього рейху.

ДО ДНЯ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 червня 2021 року «Про звіт щодо результатів проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом»Відповідно до статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 червня 2021 року «Про звіт щодо результатів проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом» (додається).

2. Кабінету Міністрів України, Службі безпеки України забезпечити врахування результатів проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом під час реалізації Концепції боротьби з тероризмом в Україні, затвердженої Указом Президента України від 5 березня 2019 року № 53.

3. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 251/2021Введено в дію
Указом Президента України
від 17 червня 2021 року № 251/2021

РІШЕННЯ

Ради національної безпеки і оборони України
від 4 червня 2021 року**Про звіт щодо результатів проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом**Розглянувши звіт про результати проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, затверджений Головою Служби безпеки України, та відповідно до частини сьомої статті 27 Закону України «Про національну безпеку України» і пункту 18 Порядку проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, затвердженого Указом Президента України від 9 липня 2019 року № 506, Рада національної безпеки і оборони України **вирішила:**

1. Затвердити звіт про результати проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України О. ДАНИЛОВ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Л. Абравітової Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Ботсвана

Призначити Надзвичайного і Повноважного Посла України в Південно-Африканській Республіці АБРАВІТОВУ Любов Олександрівну Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Ботсвана за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 252/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Л. Абравітової Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Мозамбик

Призначити Надзвичайного і Повноважного Посла України в Південно-Африканській Республіці АБРАВІТОВУ Любов Олександрівну Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Мозамбик за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 253/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення С. Кислиці Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Тринідад і Тобаго

Призначити Постійного представника України при Організації Об'єднаних Націй КИСЛИЦЮ Сергія Олеговича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Тринідад і Тобаго за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 254/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення С. Кислиці Надзвичайним і Повноважним Послом України в Співдружності Багамських Островів

Призначити Постійного представника України при Організації Об'єднаних Націй КИСЛИЦЮ Сергія Олеговича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Співдружності Багамських Островів за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 255/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення М. Субха Надзвичайним і Повноважним Послом України в Ісламській Республіці Мавританія

Призначити Надзвичайного і Повноважного Посла України в Алжирській Народній Демократичній Республіці СУБХА Максима Аліювича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Ісламській Республіці Мавританія за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 256/2021

Приклад самовідданості і служіння людям

ПРОФЕСІОНАЛИ. 99-річна полтавка Марія Сидоренко пропрацювала в галузі охорони здоров'я майже 50 років і завжди про пацієнтів дбала більше, ніж про себе**Валентин ШАПОВАЛ,**
лікар-епідеміолог, кандидат
медичних наук,
для «Урядового кур'єра»

Професія медичного працівника найгуманніша й дуже відповідальна, адже від його кваліфікації залежить життя й здоров'я людей. Суспільству не байдуже, хто йде у цю професію, хто вчиться на лікаря, медичну сестру чи медбрата. Хоч закладів, які готують спеціалістів, достатньо, відданих своїй справі медиків небагато. Ми всі в цьому переконалися, коли у світі стала поширюватися пандемія COVID-19. На Полтавщині не вистачає лікарів-епідеміологів, бо їх у нас не готують уже шість років. Сподіваюся, що помилку виправить наше оновлене Міністерство охорони здоров'я, адже йдеться про безпеку нації.

Взірець безкорисливого служіння

За 60 років роботи у профілактичній галузі медицини мені пощастило працювати і спілкуватися з багатьма медиками-професіоналами, про яких кажуть, що вони спеціалісти найвищої кваліфікації. Це стосується моїх наставників — головного лікаря Кременчуцької центральної районної лікарні заслуженого лікаря України Леоніда Ляха, головного лікаря Кременчуцької міської санепідеміостанції Олександра Богаченка, лікарів-епідеміологів Олександра Сажка й Сталіни Могилівської, які відіграли важливу роль у моєму професійному становленні. Та неперевершена особистість, яка для мене й багатьох колег — взірець відданого й безкорисливого служіння благородній справі охорони здоров'я, — Марія Сидоренко, якій нещодавно виповнилося 99 років.

Марія Сидоренко прийшла у медичну справу 1937 року після закінчення Кременчуцького медичного училища. Перед Другою світовою війною вона працювала завідувачкою фельдшерсько-акушерського пункту в нашому селі Піщане Кременчуцького району. Тоді односельці говорили про неї як про кваліфікованого спеціаліста й хорошу людину.

Під час війни Марія Сидоренко залишилася вірною покликанню та обов'язку, підпільно лікувала поранених і хворих у партизанському загоні. Розповідала, що то було одне з перших найважчих її випробувань у житті. Їй було не легше, ніж на фронті. Багатьох месників вона повернула у стрій, тяжкохворих відправляла до лікувального тилу. Надавала невідкладну допомогу місцевим породицям. А в се-

лах тоді народжували багато дітей.

Акт милосердя під дулом автомата

Коли гітлерівці, відступаючи, палили село, у двох хатах саме народжували мої землячки Марія Сапожнікова й Олександра Книш. Вороги не стали чекати, коли вони народять, підклали палаючі смолоскипи під стріхи їхніх хат. Коли в Олександри Книш народилося немовля, гітлерівець вихопив його з рук Марії Сидоренко, яка приймала пологи, і хотів кинути його в колодязь. Та Марія Павлівна навіть під дулом автомата не злякалася і впростила ворожого солдата, щоб зглянувся й не вбивав безневинного малюка. Німець хоч і був розлюченим, але вражений сміливістю повитухи, віддав його їй.

Коли народжувала моя мама, першою мене взяла на руки в цьому світі теж пані Марія.

Старожили нашої села розповідали, що у війну гостро не вистачало миїних засобів, навіть звичайного брускового мила, лютували педикюльоз, епідемія висипного тифу. Марії Сидоренко та її колегам доводилося цілодобово працювати в осередках цього небезпечного інфекційного захворювання, рятуючи від смерті сотні жителів села.

Вдячні земляки належно оцінили її самопожертву й вірність професійному обов'язку в умовах війни. 1944 року керівництво відділу охорони здоров'я Кременчуцького району призначило її державним санітарним інспектором. Для неї ця нова відповідальна посада стала ще одним випробуванням, яке витримала з честю. Розказувала, що тоді транспорту не було. У села добиралися пішки. Це потребувало дуже багато сил і часу. Проте на ці її трудові зусилля не зважав, тоді всім було важко. Вставала з півнями, щоб належно провести протиепідемічні заходи й призупинити поширення спричинених тотальною антисанітарією інфекцій.

Нічні уколи і хінін

Не забуду епізоду, як вона прийшла у дім моєї бабусі Тетяни Андріївни. Бабуся виховувала мене і на три роки молодшу сестричку після того, як наших батьків забрала війна. Марія Сидоренко нестримним голосом наказувала: «Валіку, Раю, будь ласка, відкрийте рот!» — і давала нам ковтати гіркі на смак жовті таблетки хініну, які ми запивали водою. То була так звана хіміопротифілактика малярії. Досі дивуюся, де ця жінка брала сили, як їй вдавалося витримувати цілодобову навантаженість.

Фото надав автор

Коли мені було 10—12 років, а бабуся страждала від серцево-судинних захворювань і часом уночі ставало зле, я в темряві пробиралася через ґрядки сусідів понад 500 метрів до оселі Марії Павлівни. Стукав у двері, вікна, й вона, стомлена, відчиняла двері, запитувала про причину мого пізнього візиту. Тоді мовчки збиралася і йшла зі мною. Робила бабуся уколи, давала медикаменти й рятувала її. Це траплялося неодноразово.

По термінову медичну допомогу до неї зверталися й інші селяни. А наше приміське село було велике. Там хворих у ті часи було багато, а медиків, навпаки, не вистачало.

Це тільки окремі епізоди з її трудової біографії. Марія Сидоренко пропрацювала в галузі охорони здоров'я майже пів століття. Після виходу на пенсію вона ще тривалий час працювала медичною сестрою Піщанської середньої загальноосвітньої школи і в медичному профілакторії місцевого колгоспу. Вона не уявляла життя без улюблених роботи, спілкування з пацієнтами, які її шанували й любили.

За відмінну роботу Марію Сидоренко нагородили медалями: «За звитязну працю в роки Другої світової війни», «Захисник вітчизни», «Ветеран праці», орденом «За мужність», багатьма грамотами і преміями. У неї завжди була активна життєва позиція, вона наполегливо проводила роз'яснювальну й медико-профілактичну роботу з населенням. Не випадково земляки 20 років поспіль обирали її депутатом сільської ради. Фото Марії Сидоренко у різні роки можна було побачити на дошках пошани у Кременчуці й навіть Полтаві.

Росте надійна зміна

Нині пані Марія вже на заслуженому відпочинку, проте цікавиться станом справ у медицині області й країни, розпитує, як проходить вакцинація. Ми з нею постійно на зв'язку. Це за її порадою

й рекомендацією я вивчився спочатку на фельдшера, потім закінчив медичний виш і став лікарем. І тоді, коли мені було важко, я згадував, як мужньо долала всі життєві негаразди моя наставниця. Це додавало сил.

«Справжній лікар про здоров'я пацієнтів дбає більше, ніж про власне», — навчала мене Марія Сидоренко.

Ці слова актуальні й нині. Сучасному суспільству потрібні лікарі й медичні працівники, які поєднують міцні професійні знання з високою моральністю, людиною.

Нещодавно мені пощастило познайомитися з молодими майбутніми лікарями, які дотримуються тих моральних заповідей, про які говорила Марія Сидоренко. Це студенти Полтавського державного медичного університету Олена Мальяр, Борис Тріхмінов та Анастасія Павлюк. Вони відмінники навчання, наполегливо вивчають нові напрями розвитку медицини, постійно беруть участь у різних студентських наукових конференціях. А коли стала поширюватися пандемія COVID-19, добровільно зголосилися працювати в ковідному відділенні обласної інфекційної лікарні. Вони прекрасно розуміють: якщо не вони, то хто?

Іхна, Борис і Анастасія та інші товариші одними з перших у Полтаві вакцинувалися, потім, здобувши певний досвід боротьби з коронавірусною інфекцією, надавали медичну допомогу пацієнтам в інших лікарнях міста. Ці студенти — майбутнє нашої медицини. Приємно усвідомлювати, що таких багато.

З нагоди Дня медичного працівника від душі вітаю їх, дорогу мені Марію Сидоренко, а також усіх колег-лікарів і медичних працівників України з нашим професійним святом. Зичу їм мирного неба над головою, рідної землі під ногами і, звичайно ж, міцного здоров'я. Адже тільки здорова людина має щастя жити повноцінним життям.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Президент Національної академії медичних наук України, академік Віталій Цимбалюк:

«Побоююся, що медична наука може відійти у небуття»

Фото з сайту zln.ua

Нещодавно дійсним членом Національної академії наук України відділення біохімії, фізіології та молекулярної біології став Віталій ЦИМБАЛЮК — президент НАМН України, академік НАМНУ, заслужений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор. Чим не слухна нагода привітати його з цим високим науковим визнанням? «Урядовому кур'єру» він розповів, як увійшла в його життя нейрохірургія і чим привабила наукова царина.

— Віталію Івановичу, як з'явилася думка податися в медицину, хто вас надихнув на вибір професії? Чи це мрія дитинства?

— Звідки цій мрії було взятися в сільського хлопчини? Мама спочатку працювала в колгоспі, а згодом навіть дослужилася до голови колгоспу. Батько, хоч і повернувся з війни з однією рукою, працював. Рушійною силою в нашій родині була мама, вона й спрогнозувала моє майбутнє. Коли я народився й вона вперше взяла мене на руки, чомусь сказала, що бути мені медиком. Про лікаря не йшлося, бо в селі переважно працювали фельдшери. Коли ж народився молодший брат і голосно закричав, то вона вирішила, що це майбутній мільйонер. Так мама вирішила нашу долю.

— Кажуть, що все в житті перекладне й все минає, але спогоди, на щастя, залишаються назавжди. Чи часто згадуєте свою родину, край, де народилися, дитинство?

— Що більше мені років, то частіше згадую дитинство, батьків, якісь епізоди зривають у пам'яті. І це щемкі миті, бо вони гріють душу, повертають у чи не найкращі часи, коли поруч були тато й мама, бабуся й дідусь. Я багато часу провів з ними, бо батьків перевели в інше село на роботу, а я закінчував семирічку і залишився з ними. Дідусь й бабуня були простими сільськими людьми, але надзвичайно доброзичливими й рідними мені, які навчили всього. Дитинство, яке припало на 1950-ті роки, згадую як прекрасний час, хоч жилося дуже сутужно. Коли своїм дітям розповідаю нині, що іншого взуття, крім кирзових чобіт, у мене не було, вони не уявляють, що таке може бути. Книжки до школи носив не у портфелі, а в полотняній спеціально пошитій торбі. Щоправда, пізніше у мене з'явився військовий планшет, який подарував однополчанин мого батька, що якось навідався до нас у гості. Мені всі у школі заздрили, бо ні в кого такого не було. А я наскладаю до планшета підручників, зошитів і з гордістю його несучу.

Ми жили в селі за 30 кілометрів від Острога на Рівненщині. Усім відоме це місто історичної слави, науки й видатних особистостей — Василя Острозького, Івана Федоровича, Герасима Смотрицького, Дем'яна Наливайка. Для мене ж це місто юності, моє місце сили.

Як виникла думка обрати медицину? Коли навчався у старших класах школи, то зацікавила професія сестри моєї мами, яка працювала в селі медичною сестрою, а

згодом вийшла заміж за лікаря. Потім вони переїхали до Рівного й часто на вихідні чи у відпустку до нас приїздили. Певна річ, розмовляли про лікарів, пацієнтів, а в мене визрівала думка про медицину. Була мрія про військово-медичну академію в тодішньому Ленінграді, але Тернопільський медінститут виявився ближче, тож 1964 року я до нього вступив.

— Як у вашому житті з'явилася село Великі Межиріччя на Рівненщині?

— Хоч посада у мене була невропатолог, але у сільській місцевості лікар — це фахівець на всі руки — від хірургічної допомоги до пологів. Одного разу двоє чоловіків добряче випили й так ярмаркували, що один завдав другому удару молотком по голові і проламав череп. Доправили потерпілого до лікарні, а я лише два роки тому закінчив медінститут. Медична сестра, яка пройшла всю війну санінструктором, одразу зорієнтувалася в цій ситуації, тож ми викликали нейрохірурга з області.

На всю Рівненщину тоді був один нейрохірург, я й досі пам'ятаю його прізвище — Олександр Слущук. Приїхав він на мій виклик і каже: «Справи кепські, але будеш мені асистувати». Тож ми розпочали

вчатися у видатних майстрів нейрохірургічної справи. Значна частина мого життя пов'язана з Інститутом нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова. Тривалий час працював заступником з наукової роботи та нетривалий — виконував обов'язки керівника установи.

— Уже двічі вас обирають президентом Національної академії медичних наук України. Це велика довіра науковців. Чи вдалося зреалізувати ту стратегію розвитку, яку обрали на початку шляху?

— Згадався 2014 рік. Це був непростий період, коли деякі заклади академії навіть хотіли зачинити, бо держава не могла їх утримувати. Ми одержали мізерне фінансування наших інститутів. За п'ять років вдалося вдвічі збільшити цей показник, і нині маємо 3,4 мільярда гривень. Найголовніше, що нам вдалося зберегти всі наші інститути, тому вважаю це чималим досягненням.

— Нині актуальна тема створення єдиного медичного простору. Дехто пропонує приєднати до нього й медичні заклади НАМН України.

— Я категорично проти цієї ідеї. Ніколи не погоджусь, щоб наші медзаклади ставали комунальними

Особливість академічних закладів у тому, що кожен з них вузькопрофільний, там лікують пацієнтів з певною патологією, а фахівці мають багаторічний досвід саме у цих галузях. Коли під час пандемії не вистачало ліжок для ковідних пацієнтів, ми підготували 500 ліжок-місць і допомогли Києву. Ми одними з перших серед медзакладів відгукнулися на бойові дії на сході України й розгорнули 550 ліжок-місць для надання меддопомоги пораненим.

операції, яка через кілька годин завершилася успішно. Після операції запросив гостя до чайної, за столом зав'язалася розмова. Олександр Іванович сказав, що в Рівному запроваджують нейрохірургічну службу і йому потрібні помічники. Поцікавився, чи не готовий йому допомагати. «Готовий», — кажу. Так у січні 1971 року я поїхав до Києва на курси, а через пів року повернувся до Рівного. Зайшов в обласну лікарню, сповнений сподівань та надії розпочати роботу, а тут мов окропом обдали: немає Олександра Івановича, помер. Його наступник сказав: «Я тебе до Києва не посилав і на роботу не візьму».

Не залишалося нічого іншого, як повернутися до столиці. Тоді я вступив до клінічної ординатури Київського науково-дослідного інституту нейрохірургії.

— І вам ще більше поталанило. — Так. Адрже доля подарувала мені щастя познайомитися та на-

ми підприємствами. Коли лікарня стає підприємством, то, на мій погляд, нівелюється принцип надання медичної допомоги, а пацієнта розглядають як джерело доходу. Звісно, якась частина співвітчизників може оплатити медичні послуги. Але що робити малозабезпеченим, людям з мізерною пенсією чи зарплатнею?

Друга відмінність наших закладів від установ профільного міністерства в тому, що вони надають медичні послуги, а ми займаємося ще й наукою. Хоч розвивають науку в нас лише ентузіасти, бо за той мізер, який надає держава, закордонні науковці й пальцем не поворухнули б. Ми ж, маючи незначні кошти на наукові розробки, хоч як дивно, досягаємо результатів. Скажімо, нині у видавництві вже друга книжка «Інноваційні технології», яку підготувала наша академія. У разі реорганізації у комунальне підприємство можливості займатися

ДОСЬЄ «УК»

Віталій ЦИМБАЛЮК. Народився 26 січня 1947 року у с. Симонів Рівненської області. 1970 року закінчив Тернопільський медінститут (нині Національний медичний університет ім. Івана Горбачевського). 1971 року пов'язав діяльність з Інститутом нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова, де пройшов шлях від клінічного ординатора до заступника директора, в.о. очільника закладу.

2016 року його обрано президентом Національної академії медичних наук України. Академік НАМН України, доктор меднаук, професор. Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державних премій України, Кабінету Міністрів й НАМН України.

ся наукою не буде. Бо навіщо, скажіть, директорів підприємства займатися фундаментальними дослідженнями, які можуть себе окупили через десять, а то й більше років, якщо він має отримувати прибуток уже тепер? Побоююся, що наука, особливо медична, у чистому вигляді може відійти в небуття. З усіх трибун, де мені надають слово, не втомлююся повторювати пророчі слова Фредеріка Жюльє-Кюрі: «Держава, яка не розвиває власну науку, неминуче перетворюється на колонію».

— За приклад можна навести США, які на противагу іншим державам після оголошення пандемії COVID-19 розпочали розроблення власної вакцини. А як, до слова, позначилася епідемія на діяльності академічних клінік?

— Особливість академічних закладів у тому, що кожен з них вузькопрофільний, там лікують пацієнтів з певною патологією, а фахівці мають багаторічний досвід саме у цих галузях. Коли під час пандемії не вистачало ліжок для ковідних пацієнтів, ми підготували 500 ліжок-місць і допомогли Києву. Щоправда, кошти для цих потреб довелося вибивати через Кабінет Міністрів, і вже Міністерство фінансів спрямувало нам відповідну суму, аби ми могли розрахуватися зі співробітниками.

До слова, ми одними з перших серед медзакладів відгукнулися на бойові дії на сході України й розгорнули 550 ліжок-місць для надання меддопомоги пораненим. За період війни надали консультативної допомоги понад 16 тисячам поранених, 3 тисячі військових з найскладнішими ушкодженнями прооперували.

Наші лікарі отримали нагороди, відзнаки за таку працю, а двічі на рік бував у військових медичних пунктах і підбирав пацієнтів. Наші спеціалісти врятували десятки бійців із прямими осколковими пораненнями серця. Ці унікальні оперативні втручання провели в Національному інституті серцево-судинної хірургії ім. М.М. Амосова і Харківському інституті. У співпраці з військовими спеціалістами ми видали десять книжок про медичний досвід у гібридній війні.

— Чи проводять наукову роботу з вивчення коронавірусної інфекції та методів її лікування в закладах НАМНУ?

— Так, але працюємо вже над її наслідками, так званім постковідним синдромом. Як відомо, коронавірус нещадно атакує майже всі органи та системи — серце, ле-

гені, печінку, нирки, нервову систему тощо. Отож кожен інститут академії інтенсивно працює, вивчає реакцію імунної системи на новий вірус. Кожний заклад працює у межах своєї спеціалізації. Скажімо, Інститут медицини праці ім. Ю.І. Кундієва вивчає причини, чому українські медики виявилися такими беззахисними перед пандемією і кожен п'ятий медичний працівник захворів. Наші науковці намагаються знайти відповідь на запитання, чому в Україні так багато захворіло, що спричинило таку ситуацію.

— Пандемія змінила плани тотальної реформи медичної галузі цього року. До чого готується академія і які пріоритети діяльності визначено на найближчу перспективу?

— Плануємо продовжити дослідження з вивчення наслідків коронавірусної інфекції, співробітники активно працюють у цьому напрямі. За підсумками досліджень впливу COVID-19 на різні органи та системи опубліковано наукові статті, зокрема на ресурсі Scopus. Дослідження в цих напрямках триватимуть.

Наші науковці вивчають дію вакцин. Нині їх достатньо, але не цілком відомі віддалені наслідки щеплення. Звісно, плануємо певну реорганізацію закладів академії, скажімо, деякі інститути, що дублюють один одного, об'єднати, аби у такий спосіб акумулювати більше коштів на модернізацію, закупівлю нового обладнання. Останніми роками заклади академії кардинально оновили імідж — клініки радянської доби перетворилися на сучасні центри кардіології, нейрохірургії, акушерства, педіатрії та гінекології тощо. Оновили не лише зовні, а й усередині їх устатковано високотехнологічним обладнанням, згуртовані команди висококласних фахівців пройшли стажування в найкращих клініках світу й працюють за світовими стандартами.

— Кожен науковець і лікар має професійну заповітну мрію. Якщо можна, поділіться своєю.

— Моя заповітна мрія — щоб настав час, коли українська наука могла гідно конкурувати з європейською, а Україна стала європейською державою, кожен житель якої мав би доступ до медичних послуг. Нічого не потрібно вигадувати, а лише взяти до уваги досвід високорозвинених країн, де ефективно працює медична галузь.

Лариса ЛУКАЩУК
для «Урядового кур'єра»

20 ЧЕРВНЯ — ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО КРИМІНАЛІСТІВ

Як працюють сучасні експерти?

АВТОРИТЕТ УСТАНОВИ. 110 досвідчених фахівців Черкаського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України допомагають успішно розкривати навіть безнадійні злочини

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Хто такий сучасний експерт? Які функції й навички передбачає ця професія? Серед визначень цього поняття, які надає українське законодавство, — високий професіоналізм, глибокі знання досліджуваного предмета і великий досвід. «А ще, — каже директор Черкаського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України Василь Аксьонов, — додав би важливу складову високопрофесійного експерта — його незалежність».

До незалежності експерти йшли десятирок років. Нині експертно-криміналістичний центр акредитовано як експертну установу. Цього року всі експертні підрозділи у структурі МВС України отримали необхідну акредитацію за євростандартами. Вимоги цих стандартів такі, щоб заклади могли давати незалежну оцінку та висновки». Саме тому на своїх експертизах працівники центру можуть ставити знак євростандарту.

За окремими напрямками фахівці виконують експертизи й за межами України. По-перше, з-за кордону звертаються, щоб дослідити наприклад зброю. Такі дослідження високо цінують за межами нашої країни. По-друге, тут використовують тільки ліцензоване обладнання. По-третє, поняття лабораторної установи передбачає окремі оснащені приміщення — центр забезпечено лабораторними комплексами, є кімнати для зберігання об'єктів дослідження, до яких належать наркотичні речовини, зброя й інші матеріали. Усе це відповідає вимогам збереження, перебуває під сигналізацією.

Стираючись на новітні досягнення науки і техніки

Дуже велике значення в нинішніх реаліях має устаткування. На це звертають пильну увагу. Майже щороку, за слова-

Директор науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України Василь Аксьонов переконаний: те, чого досяг колектив, — далеко не межа

ми керівника, арсенал експертів поповнюється новим приладом. Особливо розвиваються ті напрями, в яких центр отримує нові спеціалізації. Наприклад, недавно придбали спеціальний прилад для дослідження металів і сплавів, тривають останні приготування, щоб запустити його в роботу. Планують на початку наступного року отримати допуск з експертних досліджень металів і сплавів. Тобто будь-хто зможе звернутися до центру й перевірити якість, наприклад, виробів із золота чи інших металів. Паралельно це використовуватимуть під час проведення криміналістичних, товарознавчих експертиз. Такого устаткування, як тут, в області одиниці. Більшість приладів із хімічних досліджень використовують під конкретні завдання, приміром у дослідженні наркотичних речовин.

Ми в одній із кімнат науково-дослідного експертно-криміналістичного центру. Тут уздовж стіни у залізних шафах зберігають десятки тисяч зразків відстріляних гільз та куль із тієї зброї, яка офіційно є на терито-

рії області. А поряд працює диво техніки — балістична ідентифікаційна система «Балскан», яка відцифровує кожен такий зразок та формує базу даних. Цією базою може скористатися правоохоронець із будь-якої області та знайти, кому належить зброя, з якої стріляли.

А в іншому кабінеті досліджують сліди зламування. Завідувач сектору трасологічних досліджень Віктор Геріщенко налаштовує новий стереомікроскоп «Лейка» й пояснює, які сліди залишають на поверхні інструменти зловмисника, що їх не можна приховати від пильного ока приладу. Тут же стенд зі зразками різноманітних пломб, які ставлять на лічильники, а внизу на столі — електролічильник, який досліджують. Чи не намагався хтось відкрити апарат?

А ось кабінет, де з допомогою сучасних приладів можуть визначити хімічний склад та кількість будь-якої речовини. Усі апарати тут найсучасніші, пояснює завідувач відділу досліджень матеріалів, речовин і виробів Сергій Шкурдода. Один з апаратів заворушився, сам узяв пробірку й завантажив в аналізатор. Це хроматомаспектрометр, призначений для проведення досліджень органічних речовин з подальшою ідентифікацією. Найчастіше тут досліджують зразки наркотичних засобів, вибухових речовин, сильнодіючих отруйних лікарських засобів, спиртотмісних рідин.

Прилади працюють цілодобово. Одне таке диво техніки опрацює близько ста проб за дві доби й визначить, яку речовину досліджували. Експерт повинен розшифрувати результат і зробити правильний висновок.

Нещодавно розслідували отруєння клофеліном, і цей апарат дуже допоміг розкрити злочин, створивши доказову базу проти злочинців. У самому пристрої закладено бібліотеку щодо 100 тисяч до мільйона різних речовин, з її допомогою він і визначає, що у пробіріці.

Часті гості в лабораторіях — студенти двох державних вишів

Черкас — національного і технологічного університетів. Дехто з випускників цих закладів виявляє бажання прийти сюди на роботу. Майже 80% тих, кого беруть в експерти, — випускники цих університетів. До речі, заклади почали розвивати спеціальності, які потрібні НДЕКЦ. Це екологія, землеустрій та інші. А дехто з експертів має вже по три вищі освіти, адже намагається розвинути й поглибити знання. Здобутого, наприклад, юридичного фаху не вистачає, щоб бути експертом у галузі комп'ютерно-технічних досліджень. Це саме стосується й автотехніки.

Допомогли вийти на слід злочинців

У НДЕКЦ приймають замовлення на експертизи від фізичних та юридичних осіб, але все-таки тут проводять найбільше криміналістичних експертиз: дактилоскопічну, трасологічну та інші. Зросла кількість товарознавчих експертиз, адже треба визначати кількість завданої шкоди у грошовому еквіваленті, а також експертизи із будівництва. Збільшується число судових експертиз. Адже щоб встановити істину, часто потрібне додаткове дослідження. Одна із сторін або й сам суддя може поставити таку вимогу. Часто це почеркознавчі, психологічні експертизи (в цьому напрямі довелося брати на роботу ще одного фахівця, бо була потреба), визначення моральної шкоди, мистецтвознавчі дослідження (предмети антикваріату, контрабанда історичних цінностей). Паралельно мистецтвознавці працюють у напрямі оцінки контенту на наявність порнографічних матеріалів. На добу в області проводять майже 200 експертиз транспортних засобів. Щоб виконувати весь цей комплекс досліджень, необхідно постійно розвиватися й додавати нові спеціалізації.

«Майже щодня підписую висновки експертиз, а за ними — чийсь долі, фінанси, іноді навіть мільйонні збитки. Така відповідальність часто тисне на фахівців, але всі вони досвідчені, тому глибоко усвідомлюють вагу своїх висновків. А виокремити найбільш резонансний випадок досить складно, — розповідає Василь Аксьонов. — Однак навіть мене вразив злочин проти таксистки, яку шукали у всій країні кілька років тому. А на слід її вбивць допомогли вийти саме наші експерти».

А ви помітили, що патрульні поліцейські в Черкасах стали швидше оформляти ДТП? У цьому є й наш вплив. Два роки тому ми звернулися до керівництва патрульних у місті із про-

позицією навчити їх якісно фіксувати основні сліди події, щоб зменшити час фіксування, отже й уникнути заторів. За годину-дві до початку чергування наші фахівці проводили навчання й інструктажі.

Ця ініціатива дала результати. Лави патрульних поповнюються, і щороку повторюємо навчання, аби закріпити навички патрульних. Тут головне, що різні служби — експерти й патрульні — працюють разом».

Професійні якості формуються не один рік

Поняття адміністративного тиску нині мінімізувалося до нуля, наголошує керівник. Тепер експерти — цивільні особи в державній установі, акредитованій за багатьма стандартами. Сюди максимально обмежили доступ сторонніх осіб. Це не відвертає уваги, фахівець працює, має для цього всі необхідні інструменти, витратні матеріали й засоби.

На відповідальність експерта, яка залишилася на високому рівні, позитивно впливає система якості, запроваджена в установі. Додає впевненості й те, що кожному експерту перевіряють кілька разів, будь-яку можуть узяти на рецензування в Київ і дати оцінку висновкам наших експертів, так би мовити, перевірити вже перевірене. Наприклад, молоді спеціалісти кілька років консультуються зі старшими співробітниками, які мають відповідні допуски. Професійний експерт формується протягом п'яти років після того, як отримує спеціалізацію. Маючи такий досвід, може спиратися на власні сили.

Звичайно, набагато зручніше було б працювати, кажуть у колективі, якби була власна простора будівля. Нині завдяки порозумінню з міською владою та ГУНП вдалося розширити робочі площі, в нових приміщеннях тривають ремонти. Звернулися до міської та обласної влади, щоб так як інші правоохоронні служби, отримати певні субвенції.

Хоч роботу установи на перший погляд нібито й не помітно, трапляється, що завдяки експертизам мільйони гривень повертаються у бюджети держави й міста. Профільне міністерство не випускає з поля зору матеріальне забезпечення, але є певні витратні матеріали, придбання яких пришвидшить проведення експертиз, зробить їх якіснішими. Розробляють програму розвитку експертної служби, яку планують подати на розгляд депутатів обласної ради. Сподіваються на їхнє розуміння.

Студенти-біологи мають чудову можливість пройти практику в лабораторії центру, повправлятися з морфологічними та імунологічними методами дослідження

Насамкінець. Певний час Черкаський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр був на 18-му місці в рейтингу споріднених підрозділів. Однак уже другий рік поспіль він тримається у трійці найкращих в Україні. Це заслуга всього колективу. Авторитет служби, який напрацьовували роками, тепер на високому рівні. Тут 125 працівників, 110 з яких — експерти. Є підрозділи в Умані, Звенигородці, Корсуні, Каневі та Золотоноші — це наблизжає послуги до споживачів, прискорює проведення експертиз.

Однак життя не стоїть на місці, й те, що ще вчора було новаторством, сьогодні — звичайна, буденна робота. На порядку дня нині розвиток нових напрямів експертизи, над якими працюють фахівці. Немає сумніву, що чутливий до новинок колектив блискуче впорається з цим завданням.

РАКУРС

Коли правосуддя пробуксовує

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО. Із селянина зі Львівщини знято несправедливе обвинувачення, але потерпілим його не визнають, бо тоді доведеться назвати справжніх винних

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Прикро повертатися втретє до тієї самої теми, та що поробиш, коли заплутана історія триває з 2015 року, а остаточної крапки в ній ще не поставлено? Ідеться про злочинну схему вимагання грошей в аграрних підприємств, яку організували певні правоохоронці Львівщини («УК» №34, 38, 42 від 17, 23 лютого та 1 березня 2018 року).

Нагадаємо: в аграріїв вимагали хабарі під страхом кримінальної відповідальності за нібито незаконний обробіток земель. Якщо вони погоджувалися і платили здирникам, під уже порушену справу про самовільне захоплення земель (отак — уже не просто незаконний обробіток, а самовільне захоплення, що має наслідком тяжче покарання!) підставляли невинувату сторонню людину. Погрозами та обіцянками винагороди її змушували підписати угоду про визнання винуватості.

Безпідставна підстава

Так сталося і з малим підприємцем Тарасом Дуткою, жителем села Підгородне під Золочевом. Коли він зазнав важкого каліцтва і лежав, майже не тямлячи себе від болю й не маючи грошей на лікування (йому довелось перенести три операції), вдавані добродії в погонах, на той час старший оперуповноважений управління захисту економіки у Львівській області Володимир Кудлак та його брат начальник відділу обласного управління захисту економіки Андрій Кудлак підсунули хворому фальшиву угоду про визнання винуватості за допомогу з лікуванням. Мовляв, те, в чому він зізнається, — незначне адміністративне порушення, за це належить лише невеликий штраф, який за нього заплатять.

Але сталося інакше: Жидачівський районний суд із численними процесуальними порушеннями, без присутності адвоката обвинуваченого визнав цю угоду і присудив Тарасові Дутці відшкодування збитків, нібито завданих державі, в сумі понад 500 тисяч гривень. Було накладено арешт на його автомобіль, а кошти, які він нібито винен, почали виховувати із жалюгідної пенсії інваліда.

Тут Тарас Дутка збагнув, у яку халепу потрапив, і почав боротися, залучив громадськість, ЗМІ, зокрема «УК», чесних юристів, що не боялися виступити проти корумпованої системи. До боротьби долучилися аграрні підприємства, які на прикладі Дутки воліли дати відсіч здирникам.

Удаване слідство

Прокуратура Львівщини спочатку намагалася відбутися суто символічними діями про людське око: там нібито й зареєстрували провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 364 ККУ (зловживання владою або службовим становищем), але слідчі обласної прокуратури не вжи-

Уже кілька разів змінилися пори року з того часу, як було зроблено це фото, а Тарас Дутка досі шукає справедливості

вали у цій справі жодних слідчих дій.

Там заплутили очі на порушення й відверті фальсифікації у Жидачівському суді. А 31 січня 2019 року це провадження закрив начальник слідчого відділу прокуратури Львівської області Андрій Пшеничка.

Адвокат і правозахисник Олег Мицик, діючи в інтересах Тараса Дутки, оскаржив постанову про закриття провадження, і слідчий суддя Галицького районного суду Христина Мисько скасувала її. Апеляційний суд Львівської області скасував вирок про затвердження угоди про визнання винуватості, винесений Тарасові Дутці у Жидачівському

вачення у злочині, якого Тарас Дутка не вчиняв, не завдало йому моральної шкоди, а відрахування з пенсії, арешт майна, зокрема автомобіля, — матеріальної?

Натомість, якщо Тарас Дутка, за версією слідчого ДБР, — свідок, то свідок чого? І хто тоді потерпілий?

Адвокат адвокатського об'єднання «Галицька правнича група» Олег Крет, що представляє інтереси Тараса Дутки, не раз звертався до суду, оскаржуючи постанову слідчого Дзюби про відмову у визнанні Тараса Дутки потерпілим. Суд зобов'язував слідчого винести нове процесуально вмотивоване рішення і...

На думку адвоката, дії слідчого спрямовано на затягування часу, аби минув термін притягнення фігурантів справи до кримінальної відповідальності. Про всі ці факти він повідомив керівництво ДБР у Києві, уповноваженого Верховної Ради з прав людини, Офіс Генерального прокурора.

районному суді. Під тиском неспростовних доказів прокуратура відмовилася від звинувачень проти Тараса Дутки («УК» від 18.06.2020).

То що, справедливість перемогла? Та не зовсім. Адже мало зняти несправедливе обвинувачення, треба покарати справді винних, здирників — правоохоронців та суддів-фальсифікаторів. Ми сподівалися, що так і буде, адже кримінальне провадження передали до ДБР для нового розслідування. Та виявилось, що авторитет цієї установи у масштабах України не зовсім стосується її Львівського територіального управління.

Свідок без обвинувачених

Слідчий першого слідчого відділу цього управління Тарас Дзюба вперто відмовляється визнати свого тезку Дутку потерпілим у цій справі, лише свідком: мовляв, він не зазнав ані фізичної, ані матеріальної, ані моральної шкоди. Мабуть, обвину-

важеного Верховної Ради з прав людини, Офіс Генерального прокурора.

Скарга — бумеранг

У відповідь Офіс Генпрокуратури переслав скаргу до Львівської обласної прокуратури, представник уповноваженого Верховної Ради з прав людини зауважив, що не має права втручатися в розслідування, яке провадять правоохоронні органи. А керівництво ДБР переправило скаргу до того самого Львівського територіального управління, на дії якого скаржився представник Тараса Дутки.

Львівська обласна прокуратура не знайшла підстав для відсторонення слідчого у цьому кримінальному провадженні. Не знайшлося й підстав для перекваліфікації цієї справи з частини 1 на частину 2 ст. 364 ККУ. А це важливо — частина 2 стосується діянь, що спричинили тяжкі наслідки, і передбачає відповідно тяжче покарання. Якщо ж зважити на розміри відкупного, яке брали здирники, і на поламани людські долі, так і є. Адже не єдиний Тарас Дутка втрапив у халепу, були й інші, але не знайшли в собі сил боротися.

Свій свого не видасть

Так само прокуратура відмовилася порушити службову перевірку стосовно дій прокурорів у цьому кримінальному провадженні. До речі, тут цікавий нюанс: у скарзі адвоката йдеться: «С інформація про отримання працівниками правоохоронних органів неправомірної вигоди від агрофірм».

Натомість з обласної прокуратури відповідають: «Підстав для проведення службової перевірки стосовно прокурорів у даному кримінальному провадженні, в тому числі щодо відповідності їх майнового стану, не встановлено». Але ж у скарзі не було наголошено, що йдеться про статки саме прокурорів! Вочевидь, в обласній прокуратурі про це краще знають.

Тобто курсу, взятого на зливання справи, дотримується не лише слідчий Дзюба.

У чому причина такої одностайності? Це не лише хибне уявлення про честь мундира — мовляв, своїх треба захищати і не допускати розголосу. Тут може бути причина ще вагоміша: важко припустити, ніби злочинне угруповання, про дії якого йшлося на початку, складалося лише із двох осіб. Дії деяких суддів та прокурорів свідчать, що коло залучених до злочинної діяльності набагато ширше. Тобто певна частина правоохоронної системи Львівщини захищає не просто своїх, а самих себе.

Ось і виходить, що до перемоги ще далеко, хоч на торжество справедливості все-таки сподіваємося. Адже доки всіх винуватців у цій справі не покарано, доля Тараса Дутки може спіткати будь-кого. Коли кажемо, що у нас існує правосуддя для всіх, це означає для кожного. Попустимо раз, другий — і правосуддя не залишиться ні для кого.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення державних стипендій
чемпіонам і призерам Олімпійських,
Паралімпійських та Дефлімпійських ігор

Відповідно до Указів Президента України від 18 серпня 2004 року № 919 «Про державні стипендії чемпіонам і призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор» (зі змінами, внесеними Указами від 21 жовтня 2005 року № 1505, від 21 липня 2008 року № 642, від 10 вересня 2011 року № 907, від 12 липня 2013 року № 377) та від 10 вересня 2011 року № 907 «Про державні стипендії чемпіонам і призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор» (зі змінами, внесеними Указами від 12 липня 2013 року № 377, від 7 листопада 2017 року № 353 та від 9 січня 2019 року № 4) **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити державні стипендії чемпіонам і призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор:

БУКІНУ Макару Сергіювичу — чемпіону XXI літніх Дефлімпійських ігор з футболу, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ЖИТНИКУ Олексію Михайловичу — чемпіону XVI зимових Олімпійських ігор з хокею, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

КАЛЬЧЕНКО Ользі Володимирівні — срібній призерці XXII літніх Дефлімпійських ігор з баскетболу, у розмірі трьох з половиною прожиткових мінімумів для працездатних осіб

КИЛИКУ Івану Івановичу — срібному призеру XXII літніх Дефлімпійських ігор з футболу, у розмірі трьох з половиною прожиткових мінімумів для працездатних осіб

КЛИМЕНКО Юлії Вікторівні — бронзовій призерці XIV літніх Паралімпійських ігор з тенісу настільного, у розмірі трьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

КОСІНОВУ Олександрові Івановичу — чемпіону XIV літніх Паралімпійських ігор з дзюдо, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

МОЛОДЦОВУ Дмитру Васильовичу — чемпіону XV літніх Паралімпійських ігор з футболу, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ПАРАТОВИЙ Юлії Євгенівні — бронзовій призерці XXX літніх Олімпійських ігор з важкої атлетики, у розмірі трьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ПОВХ Олесі Іванівні — бронзовій призерці XXX літніх Олімпійських ігор з легкої атлетики, у розмірі трьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ПОПОВУ Михайлу Олександровичу — чемпіону XV літніх Паралімпійських ігор з тенісу настільного, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ПРИПЛЯЛУ Сергію Вікторовичу — срібному призеру XX літніх Дефлімпійських ігор з легкої атлетики, у розмірі трьох з половиною прожиткових мінімумів для працездатних осіб

РУДОВСЬКИЙ Любові Іванівні — срібній призерці XXI літніх Олімпійських ігор з волейболу, у розмірі трьох з половиною прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ТОГУЗОВУ Володимирі Таймуразовичу — бронзовому призеру XXIV літніх Олімпійських ігор з боротьби вільної, у розмірі трьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ЧЕБАНУ Юрію Володимировичу — чемпіону XXX та XXXI літніх Олімпійських ігор з веслування на байдарках і каное, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ЧЕХУНОВИЙ Марині Геннадівні — чемпіонці XX та XXI літніх Дефлімпійських ігор зі спортивного орієнтування, у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб

ЧУРКІНІЙ Анжеліці Леонардівні — бронзовій призерці XIV літніх Паралімпійських ігор з волейболу сидячих, у розмірі трьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 250/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки
і оборони України від 4 червня 2021 року
«Щодо удосконалення мережі ситуаційних
центрів та цифрової трансформації сфери
національної безпеки і оборони»

Відповідно до статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 червня 2021 року «Щодо удосконалення мережі ситуаційних центрів та цифрової трансформації сфери національної безпеки і оборони» (додається).

2. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
18 червня 2021 року
№ 260/2021

Введено в дію

Указом Президента України

від 18 червня 2021 року № 260/2021

РІШЕННЯ
Ради національної безпеки і оборони України

від 4 червня 2021 року

Щодо удосконалення мережі ситуаційних центрів та цифрової трансформації сфери
національної безпеки і оборони

З метою підвищення ефективності інформаційно-аналітичного забезпечення прийняття управлінських рішень, взаємодії, координації і контролю за діяльністю органів виконавчої влади, правоохоронних органів та військових формувань у сферах національної безпеки і оборони у мирний час, а також в особливий період, у тому числі в умовах воєнного стану, в умовах надзвичайного стану та під час виникнення кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України, Рада національної безпеки і оборони України **ВИРІШИЛА:**

1. Визнати за необхідне розширення та подальший розвиток єдиної мережі ситуаційних центрів, до складу якої мають входити Головний ситуаційний центр України, Урядовий ситуаційний центр, ситуаційні центри органів сектору безпеки і оборони, ситуаційні центри центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, резервні та рухомі ситуаційні центри оснащуються уніфікованим програмним та апаратним забезпеченням із інформаційно-аналітичного супроводження прийняття управлінських рішень, яке має включати, зокрема: сховище даних та систему керування базами даних; інструменти аналізу та візуалізації даних від різних джерел, а також побудови прогностичних моделей на їх основі; модуль геoinформаційних систем і технологій для створення та роботи з наборами геопросторових даних; захищений відеоконференцв'язок для забезпечення синхронного обміну аудіовізуальною інформацією в режимі реального часу; електронні комунікаційні мережі для забезпечення обміну інформацією, включаючи передачу даних та аудіовізуальної інформації з різними ступенями обмеження доступу між комунікаційними вузлами, ситуаційними центрами та іншими суб'єктами інформаційного обміну; технічну підтримку програмно-апаратного комплексу для забезпечення інтероперабельності, стійкого і безперервного функціонування, тестування, конфігурації та відстеження продуктивності згідно з визначеним регламентом.

3. Кабінету Міністрів України, Апарату Ради національної безпеки і оборони України, Службі безпеки України, Службі зовнішньої розвідки України забезпечити: подальший розвиток мережі ситуаційних центрів, використовуючи інформаційно-аналітичну систему Головного ситуаційного центру України; можливість розгортання резервних ситуаційних центрів у запасних (міських, по-заміських) пунктах управління, а також рухомих ситуаційних центрів для забезпечення стійкості та живучості системи управління державою в особливий період, зокрема в умовах воєнного стану, в умовах надзвичайного стану та під час виникнення кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України.

4. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк затвердити:

положення про Урядовий ситуаційний центр;

типові положення про ситуаційний центр органу сектору безпеки і оборони, ситуаційний центр центрального органу виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;

типові вимоги до програмного та апаратного забезпечення ситуаційного центру, його підсистем та мереж, а також до створення комплексу технічного захисту інформації;

2) у шестимісячний строк забезпечити створення та функціонування Урядового ситуаційного центру.

5. Апарату Ради національної безпеки і оборони України вжити заходів щодо забезпечення підключення у встановленому порядку Урядового ситуаційного центру, ситуаційних центрів органів сектору безпеки і оборони, ситуаційних центрів центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, резервних та рухомих ситуаційних центрів до інформаційно-аналітичної системи Головного ситуаційного центру України.

6. Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України вжити в установленому порядку заходів щодо забезпечення:

придбання та розгортання технічних засобів Урядового ситуаційного центру в рамках нарощування мережі захищеного відеоконференцв'язку підсистеми спеціального комутатора України та їх подальшої експлуатації;

ситуаційних Центрів органів сектору безпеки і оборони, ситуаційних центрів центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, резервних та рухомих ситуаційних центрів засобами криптографічного захисту інформації в рамках модернізації державної системи урядового зв'язку, а також надання доступу зазначеним органам до ресурсу Національної телекомунікаційної мережі.

7. Органам сектору безпеки і оборони, центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечувати в установленому порядку оперативне передавання в автоматизованому режимі до інформаційно-аналітичної системи Головного ситуаційного центру України інформації, необхідної для його функціонування.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України
О. ДАНИЛОВ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо підвищення
конкурентоспроможності закладів охорони
здоров'я та забезпечення додаткових
гарантій для медичних працівників

З метою подальшого розвитку системи охорони здоров'я, підвищення конкурентоспроможності закладів охорони здоров'я та впровадження реальних інструментів щодо покращення управлінської діяльності у таких закладах, створення умов для ефективного використання фінансових, матеріально-технічних та кадрових ресурсів, розвитку медичного самоврядування, посилення ролі професійних спілок у питаннях захисту трудових прав медичних працівників **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Кабінету Міністрів України:

1) опрацювати під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на 2022 рік питання щодо:

підвищення заробітних плат у сфері охорони здоров'я для лікарів до розміру не менше ніж 20 000 гривень на місяць, для середнього медичного персоналу — не менше ніж 13 500 гривень на місяць та врахування зазначених розмірів під час розрахунку тарифів за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення на 2022 рік, укладення договорів про медичне обслуговування населення за програмою медичних гарантій, колективних договорів та угод у сфері охорони здоров'я, фінансування утримання закладів охорони здоров'я;

забезпечення реконструкції та оснащення сучасним діагностичним обладнанням закладів охорони здоров'я, віднесених до переліку опорних, та інших закладів охорони здоров'я відповідно до затверджених планів розвитку спроможної мережі госпітальних округів;

2) розробити механізми для забезпечення можливості ефективного застосування державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я;

3) розробити з урахуванням кращих міжнародних практик та затвердити у тримісячний строк концепцію розвитку медичного самоврядування як ефективного системи здійснення професійної діяльності, захисту прав та інтересів медичних працівників;

4) опрацювати питання щодо удосконалення підходів з визначення умов оплати праці медичних працівників, зокрема щодо забезпечення розрахунку справедливих співвідношення між заробітними платами медичного персоналу та керівного складу закладів охорони здоров'я;

5) ужити заходів щодо недопущення виникнення заборгованості із заробітної плати медичним працівникам, у тому числі у закладах охорони здоров'я, які уклали договір про медичне обслуговування населення;

6) розробити механізми посилення контролю та відповідальності за дотримання прав та гарантій медичних працівників, нормативів їх навантаження, забезпечення належних і безпечних умов праці;

7) ужити заходів щодо забезпечення єдиних підходів до надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги через систему державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення;

8) ужити заходів щодо вдосконалення колективно-договірного регулювання трудових відносин і соціально-економічних інтересів медичних працівників в умовах упровадження ефективних форм господарювання у сфері охорони здоров'я на всіх рівнях соціального діалогу з метою визначення гарантій для медичних працівників, зокрема стосовно оплати праці, режиму роботи, часу відпочинку, безпечних умов праці, соціального захисту.

2. Обласним, Київській міській державним адміністраціям ужити в установленому порядку заходів щодо:

1) сприяння укладенню та виконанню колективних договорів та територіальних угод у сфері охорони здоров'я, узгодженню взаємних зобов'язань сторін колективних договорів, угод щодо регулювання виробничих, трудових і соціально-економічних відносин, зокрема права на належну оплату праці;

2) забезпечення цифровізації процесів повідомної реєстрації колективних договорів, їх обліку та аналізу;

3) затвердження плану розвитку спроможної мережі госпітальних округів;

4) сприяння розвитку профспілкового представництва інтересів та прав працівників у кожному закладі охорони здоров'я.

3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування для забезпечення функціонування комунальних закладів охорони здоров'я:

1) розробити критерії матеріального стимулювання керівників комунальних закладів охорони здоров'я залежно від результатів діяльності закладу;

2) ужити заходів для утворення спостережних/опікунських рад у закладах охорони здоров'я із залученням до їх складу депутатів місцевих рад, представників громадськості з метою забезпечення ефективного самоврядування та прозорого управління діяльністю таких закладів;

3) забезпечити укладення та виконання колективних договорів у комунальних закладах охорони здоров'я з метою визначення гарантій для медичних працівників, зокрема стосовно оплати праці з урахуванням результатів роботи працівників, режиму роботи, часу відпочинку, безпечних умов праці, соціального захисту;

4) ужити заходів щодо недопущення виникнення заборгованості із заробітної плати медичним працівникам комунальних закладів охорони здоров'я, у тому числі тих, які уклали договори про медичне обслуговування населення.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
18 червня 2021 року
№ 261/2021

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про делегацію України для участі у 14-й сесії
конференції держав — учасниць Конвенції
про права осіб з інвалідністю

1. Утворити делегацію України для участі у 14-й сесії конференції держав — учасниць Конвенції про права осіб з інвалідністю (15 — 17 червня 2021 року, м.Нью-Йорк, Сполучені Штати Америки) у такому складі:

ЛАЗЕБНА Марина Володимирівна — Міністр соціальної політики України, глава делегації

БАРАНЦОВА Тетяна Вікторівна — Урядовий уповноважений з прав осіб з інвалідністю, заступник глави делегації

БАЙДА Лариса Юріївна — управитель проєктів громадської спілки «Всеукраїнське громадське об'єднання «Національна Асамблея людей з інвалідністю України»

ВІТРЕНКО Юрій Володимирович — заступник Постійного представника України при Організації Об'єднаних Націй

КОЗЛОВСЬКА Наталія Вікторівна — заступник Міністра розвитку громад та територій України

ЛУДЧАК Денис Юрійович — третій секретар Постійного представництва України при Організації Об'єднаних Націй

МИКИЧАК Ірина Володимирівна — заступник Міністра охорони здоров'я України

МИРОШНИЧЕНКО Ігор Сергійович — керівник громадської організації «Ерлайт»

МОЙСА Богдан Степанович — аналітик громадської спілки «Українська Гельсінська спілка з прав людини»

ПОЛЯКОВА Оксана Юріївна — генеральний директор Директорату соціального захисту прав осіб з інвалідністю Міністерства соціальної політики України

РОГОВА Віра Борисівна — заступник Міністра освіти і науки України

СОКОЛОВСЬКА Юлія Сергіївна — Заступник Керівника Офісу Президента України.

2. Дозволити главі делегації вносити в разі потреби зміни до персонального складу делегації за погодженням із Міністерством закордонних справ України.

3. Міністерству соціальної політики України за погодженням із Міністерством закордонних справ України затвердити вказівки делегації України для участі у 14-й сесії конференції держав — учасниць Конвенції про права осіб з інвалідністю.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2021 року
№ 503/2021-рп

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 червня 2021 р. № 621
Київ

Про внесення змін до Правил позначення
небезпек, пов'язаних з мінами
та вибухонебезпечними предметами —
наслідками війни

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до Правил позначення небезпек, пов'язаних з мінами та вибухонебезпечними предметами — наслідками війни, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2019 р. № 372 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 37, ст. 1308; 2020 р., № 41, ст. 1320), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 16 червня 2021 р. № 621

ЗМІНИ,

що вносяться до Правил позначення небезпек,
пов'язаних з мінами та вибухонебезпечними
предметами — наслідками війни

1. У пункті 14 слова і цифри «в додатках 1 і 2» замінити словами і цифрами «в додатках 1, 2 і 6».

2. Пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. Акт приймання-передачі системи позначення небезпечного району складається у трьох примірниках, два з яких зберігаються у кожного із суб'єктів, визначених у пункті 19 цих Правил, третій — надсилається суб'єктом, який здійснив позначення небезпечного району, до Мінреінтеграції.».

3. Доповнити Правила додатком 6 такого змісту:

1. Розміри попереджувального знака — інформаційного щита становлять 70 x 140 сантиметрів.

2. Лицьовий бік попереджувального знака — інформаційного щита повинен мати білий фон з:

розташуванням у центрі червоним квадратом розміром не менше ніж 25 x 25 сантиметрів із символом небезпеки білого кольору, яким є череп та схрещені кістки;

розташуванням у верхніх кутах червоними трикутниками розміром не менше ніж 28 x 20 x 20 сантиметрів з написом білого кольору «ОБЕРЕЖНО МІНИ!» або «УВАГА МІНИ!»;

написом чорними літерами між трикутниками над квадратом «НЕ ПОКИДАЙТЕ ДОРОГУ! ТЕРИТОРІЯ ВЗДОВЖ ДОРОГИ ЗАМІНОВАНА!»;

написом чорними літерами під квадратом «У ВИПАДКУ НЕБЕЗПЕКИ ТЕЛЕФОНУЙТЕ 101».

3. Написи «ОБЕРЕЖНО МІНИ!» або «УВАГА МІНИ!» зазначаються державною мовою та/або однією з шести офіційних мов Організації Об'єднаних Націй, та/або мовою, поширеною у відповідному районі.

4. Поверхня попереджувального знака — інформаційного щита повинна бути світлоповерхтальною, чорні елементи можуть не мати світлоповерхтального ефекту.

5. Попереджувальний знак — інформаційний щит повинен виготовлятися згідно з кліматичним виконанням У та ХЛ (ГОСТ 15150-69).

6. Усі деталі і складові частини попереджувального знака — інформаційного щита повинні бути виготовлені з антикорозійних матеріалів або мати захисне антикорозійне покриття.

7. Корпус і зворотний бік попереджувального знака — інформаційного щита, а також усі елементи кріплення та опора повинні бути сірого кольору.

8. Висота опори, на якій розміщується попереджувальний знак — інформаційний щит, становить не менше 2 метрів.

9. Встановлюється попереджувальний знак — інформаційний щит вздовж автомобільних доріг, на інших ділянках відкритої місцевості на відстані 300—500 метрів один від одного.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 червня 2021 р. № 624
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 28 липня 2010 р. № 672

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

На часткову зміну абзацу першого пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 28 липня 2010 р. № 672 «Про утворення Державного підприємства спиртової та лікеро-горілчаної промисловості» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 58, ст. 2022; 2016 р., № 73, ст. 2459) призначити головою комісії з ліквідації Державного концерну спиртової та лікеро-горілчаної промисловості (концерн «Укрспирт») Денисова Євдудара Маратовича, увільнивши від виконання цих обов'язків Ільчишина Ігоря Анатолійовича.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 червня 2021 р. № 629
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142 і 143

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 24, ст. 686, № 97, ст. 2972) і від 10 березня 2017 р. № 143 «Деякі питання управління об'єктами державної власності» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 24, ст. 687, № 97, ст. 2972, ст. 3202; 2021 р., № 17, ст. 660) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 червня 2021 р. № 629

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142 і 143

1. У пункті 2¹ постанови Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142: 1) абзац перший після слів «акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» доповнити словами і цифрами «та до 30 вересня 2021 р. до конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради акціонерного товариства «Укрзалізниця»»; 2) доповнити пункт абзацом такого змісту: «Пропозиції щодо кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця»» формує відповідно до Положення про принципи формування наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 716 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 78, ст. 2400; 2020 р., № 47, ст. 1503), Міністерство інфраструктури та вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів України.».

2. У пункті 2 постанови Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 143: 1) абзац п'ятий після слів «акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» доповнити словами і цифрами «, та до 30 вересня 2021 р. до визначення кандидатів представників держави, які обираються до наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця»»; 2) доповнити пункт після абзацу шостого новим абзацом такого змісту: «Пропозиції щодо кандидатур представників держави, які обираються до наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця», формує відповідно до Положення про принципи формування наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 716 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 78, ст. 2400; 2020 р., № 47, ст. 1503), Міністерство інфраструктури та вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів України.».

У зв'язку з цим абзаци сьомий і восьмий вважати відповідно абзацами восьмим і дев'ятим.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 квітня 2021 р. № 630
Київ

Деякі питання розрахунку орендної плати за державне майно

Відповідно до частини другої статті 17 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Методику розрахунку орендної плати за державне майно, що додається.

2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 квітня 2021 р. № 630

МЕТОДИКА розрахунку орендної плати за державне майно

1. Ця Методика визначає механізм визначення розміру плати за оренду об'єктів, визначених частиною статті 3 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (далі — Закон).

2. У разі коли орендодавцем державного нерухомого майна є балансоутримувач, розмір орендної плати погоджується з органом, визначеним пунктом «а» частини другої статті 4 Закону, у порядку, затвердженому Фондом державного майна. У разі коли орендодавцем державного нерухомого майна є балансоутримувач, кошти від оренди майна якого в повному обсязі спрямовуються на виконання статутних завдань такого балансоутримувача відповідно до Порядку передачі в оренду державного та комунального майна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 червня 2020 р. № 483 «Деякі питання оренди державного та комунального майна» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 51, ст. 1585) (далі — Порядок), розмір орендної плати погоджується уповноваженим органом управління майном такого балансоутримувача, якщо статутом/положенням балансоутримувача передбачено необхідність такого обов'язкового погодження розміру орендної плати з ним.

3. Розмір орендної плати за нерухоме майно та інше окреме індивідуально визначене майно, яке передається дипломатичним представництвом, консульським установам іноземних держав, представництвами міжнародних організацій в Україні для виконання своїх функцій та балансоутримувачем якого є державне підприємство із забезпечення функціонування дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних міжурядових організацій в Україні Державного управління справами, крім випадку, передбаченого пунктом 19 цієї Методики, розраховується згідно з цією Методикою за результатами незалежної оцінки і за домовленістю сторін може бути змінений в установленому законодавством порядку, але в будь-якому випадку не може бути меншим розрахованої орендної плати за цією Методикою.

Розмір орендної плати за оренду нерухомого майна, що передається в оренду дипломатичним представництвом, консульським установам іноземних держав, представництвами міжнародних організацій в Україні, погоджується тільки з органом управління майном такого підприємства.

У разі укладення договору оренди з дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав, представництвами міжнародних організацій в Україні (крім договорів, орендна плата за якими врегульована міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) орендна плата може бути встановлена у валюті, яка відповідно до Класифікатора іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку від 4 лютого 1998 р. № 34, належить до 1 групи (конвертовані валюти, які широко використовуються для здійснення платежів за міжнародними операціями, валюти країн — членів Європейського Союзу та банківські метали). Орендна плата за базовий місяць розрахунку визначається у такій валюті за офіційним курсом Національного банку станом на 1 число базового місяця розрахунку. Зазначена орендна плата звільняється від коригування на індекс інфляції.

4. До плати за оренду іншого окремого індивідуально визначеного майна не включаються витрати на утримання орендованого майна та плата за послуги, які відповідно до укладеного договору зобов'язується надавати орендарю балансоутримувач.

5. Відшкодування витрат балансоутримувача на утримання орендованого майна (у тому числі місць загального користування та прибудинкової території) та надання комунальних послуг орендарю здійснюється відповідно до договору, укладеного між балансоутримувачем та орендарем, примірна форма якого затверджується Фондом державного майна.

6. У разі оренди нерухомого майна (крім оренди нерухомого майна орендарями, зазначеними у пункті 13 цієї Методики) та іншого окремого індивідуально визначеного майна розмір річної орендної плати визначається за формулою:

$$O_{\text{пл}} = \frac{B_{\text{н}} \times C_{\text{ор}}}{100},$$

де $O_{\text{пл}}$ — розмір річної орендної плати, гривень;

$B_{\text{н}}$ — вартість орендованого майна, визначена шляхом проведення незалежної оцінки (без урахування податку на додану вартість), гривень;

$C_{\text{ор}}$ — орендна ставка, визначена згідно з додатком 1 (у разі укладення договору з орендарем відповідно до статті 15 Закону) або додатком 2 (для договорів оренди, які продовжуються вперше) або пунктом 14 цієї Методики для іншого окремого індивідуально визначеного майна.

7. Розмір орендної плати за базовий місяць оренди нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного майна визначається за формулою:

$$O_{\text{пл.міс}} = \frac{O_{\text{пл}}}{12},$$

де $O_{\text{пл.міс}}$ — розмір місячної орендної плати, гривень.

У разі коли між датою визначення орендної плати за базовий місяць і датою підписання акта приймання-передачі майна минуло більше ніж один повний календарний місяць, розмір орендної плати за перший місяць оренди встановлюється шляхом коригування орендної плати за базовий місяць на індекс інфляції у місяцях, що минули з дати визначення орендної плати за базовий місяць.

8. Розмір добової орендної плати розраховується на основі розміру місячної орендної плати з розрахунку кількості днів у місяці фактичного користування за формулою:

$$O_{\text{пл.доб.}} = \frac{O_{\text{пл}}}{12 \times X},$$

де $O_{\text{пл.доб.}}$ — розмір добової орендної плати, гривень;

X — кількість днів у місяці фактичного користування.

9. Розмір погодинної орендної плати за об'єкт оренди розраховується на основі розміру добової орендної плати із розрахунку 24 години на добу за формулою:

$$O_{\text{пл.год.}} = \frac{O_{\text{пл}}}{12 \times X \times 24},$$

де $O_{\text{пл.год.}}$ — розмір погодинної орендної плати;

X — кількість днів у місяці фактичного користування.

У разі коли погодинна орендна плата припадає на вихідний або святковий день, у такі дні орендна плата нараховується за повну добу.

10. Розмір річної орендної плати за єдині майнові комплекси, їх відокремлені структурні підрозділи визначається за формулою:

$$O_{\text{пл.ц.}} = \frac{(B_{\text{оз}} + B_{\text{им}}) \times C_{\text{ор.ц.}}}{100},$$

де $O_{\text{пл.ц.}}$ — розмір річної орендної плати за єдині майнові комплекси, їх відокремлені структурні підрозділи, гривень;

$B_{\text{оз}}$ — вартість основних засобів за незалежною оцінкою на дату оцінки об'єкта оренди (без урахування податку на додану вартість), гривень;

$B_{\text{им}}$ — вартість нематеріальних активів за незалежною оцінкою на дату оцінки об'єкта оренди (без урахування податку на додану вартість), гривень;

$C_{\text{ор.ц.}}$ — орендна ставка за використання об'єкта оренди, визначена згідно з додатком 2.

11. Розмір орендної плати за базовий місяць оренди за єдині майнові комплекси, їх відокремлені структурні підрозділи визначається за формулою:

$$O_{\text{пл.міс.}} = \frac{O_{\text{пл.ц.}}}{12},$$

де $O_{\text{пл.міс.}}$ — розмір місячної орендної плати, визначений за цією Методикою, гривень.

Форма розрахунку орендної плати за базовий місяць наведена у додатку 3. Якщо між датою визначення орендної плати за базовий місяць і датою підписання акта приймання-передачі майна минуло більше ніж один повний календарний місяць, розмір орендної плати за перший місяць оренди встановлюється шляхом коригування орендної плати за базовий місяць на індекс інфляції у місяцях, що минули з дати визначення орендної плати за базовий місяць.

12. Результати незалежної оцінки майна чинні протягом 12 місяців від дати оцінки, якщо інший строк не передбачено у звіті про оцінку майна.

13. Річна орендна плата за оренду нерухомого майна у розмірі 1 гривні встановлюється таким орендарям:

органам державної влади, іншим бюджетним організаціям, закладам, установам, які повністю фінансуються з державного бюджету;

органам місцевого самоврядування для розміщення центрів надання адміністративних послуг;

казеним підприємствам, що утворилися у результаті реорганізації державного закладу охорони здоров'я;

Національному банку щодо майна, яке було закріплене на праві господарського відання за Національним банком і передане до сфери управління інших державних органів або у комунальну власність, з цільовим функціональним призначенням для зберігання запасів готівки Національного банку та проведення технологічних процесів щодо забезпечення готівкового обігу;

Пенсійному фонду України та його органам;

національним художнім колективам, яким надається фінансова підтримка з державного бюджету;

редакціям державних і комунальних періодичних видань, які повністю або частково фінансуються з державного або місцевих бюджетів, або заснованих об'єднаннями громадян, державними науково-дослідними установами, трудовими і журналістськими колективами, а також реформованим друкованим засобом масової інформації та редакціям відповідно до Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації».

Орендна плата у розмірі 1 гривні для орендарів, зазначених в абзаці восьмому цього пункту, не застосовується у разі оренди нерухомого майна для розміщення засобів масової інформації:

рекламного та еротичного характеру;

заснованих в Україні міжнародними організаціями або за участю юридичних чи фізичних осіб інших держав, осіб без громадянства;

в яких понад 50 відсотків загального обсягу випуску становлять матеріали зарубіжних засобів масової інформації;

заснованих за участю юридичних або фізичних осіб, до сфери діяльності яких належить виробництво та постачання паперу, поліграфічного обладнання, технічних засобів мовлення.

14. Розмір річної орендної плати у разі оренди іншого окремого індивідуально визначеного майна (крім транспортних засобів) встановлюється на рівні 12 відсотків вартості об'єкта оренди.

Розмір річної орендної плати у разі оренди транспортних засобів встановлюється на рівні 10 відсотків вартості об'єкта оренди.

У разі коли орендарем є суб'єкт малого підприємництва, розмір річної орендної плати за оренду іншого окремого індивідуально визначеного майна, у тому числі транспортних засобів, становить 7 відсотків вартості об'єкта оренди.

Розмір річної орендної плати у разі оренди музичних інструментів Державної колекції музичних унікальних (смичкових) інструментів встановлюється за згодою сторін, але не менш як 1,2 відсотка вартості об'єкта оренди для учнів та студентів закладів вищої освіти та не менш як 1,8 відсотка вартості орендованого майна за результатами такої оцінки — для професійних творчих працівників.

15. Розмір місячної орендної плати у розмірі 1 гривні за 1 кв. метр занедбаной пам'ятки архітектури встановлюється кваліфікованій особі, визначеній пунктом 183 Порядку, на підставі рішення орендодавця, прийнятого відповідно до пункту 191 Порядку, орендарям, які отримали таку пам'ятку в довгострокову пільгову оренду відповідно до пунктів 183—191 Порядку.

16. Встановлення орендної плати здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» для:

суб'єктів господарювання, передбачених частиною другою статті 15 Закону; підприємств, установ, організацій, включених відповідно до рішення Кабінету Міністрів України або рішень представницьких органів місцевого самоврядування, до переліку підприємств, установ, організацій, що надають соціально важливі послуги населенню, — у разі встановлення орендної плати на рівні нижчому, ніж визначено пунктом 52 Порядку.

17. Якщо орендна плата визначена на підставі цієї Методики (крім пункту 13 цієї Методики) або абзацу четвертого частини сьомої статті 18 Закону (орендна плата за базовий місяць) і при цьому між датою визначення орендної плати за базовий місяць і датою підписання акта приймання-передачі минуло більше ніж один повний календарний місяць, розмір орендної плати за перший місяць оренди встановлюється шляхом коригування орендної плати за базовий місяць на індекс інфляції у місяцях, що минули з дати визначення орендної плати за базовий місяць.

18. Якщо орендна плата визначена за результатами проведення аукціону, орендна плата за січень — грудень року оренди, наступного за роком, на який припадає перший місяць оренди, визначається шляхом коригування орендної плати за перший місяць оренди на річний індекс інфляції року, на який припадає перший місяць оренди. Орендна плата за січень — грудень третього і кожного наступного календарного року оренди визначається шляхом коригування місячної орендної плати, що сплачувалася у попередньому році, на середньрічний індекс інфляції такого року.

Орендна плата, встановлена відповідно до пункту 13 цієї Методики, не підлягає коригуванню на індекс інфляції.

19. У разі оренди дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав, представництвами міжнародних організацій в Україні іншого окремого індивідуально визначеного майна розмір річної орендної плати встановлюється на рівні 12 відсотків вартості орендованого майна за результатами незалежної оцінки.

Якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цій Методичі, застосовуються правила міжнародного договору України.

Додаток 1
до Методики

ОРЕНДНІ ставки для договорів оренди державного майна

Орендарі	Орендна ставка, відсотків
1. Для організації та проведення науково-практичних, культурних, мистецьких, громадських, суспільних та політичних заходів на строк, що не перевищує 30 календарних днів протягом одного року щодо кожного орендаря, якщо балансоутримувачем є державне або комунальне підприємство, установа, організація, що провадить діяльність з організації конгресів і торговельних виставок	10
2. Приватні заклади освіти (суб'єкти підприємницької діяльності), які мають ліцензію на надання освітніх послуг у відповідній сфері (крім закладів освіти і суб'єктів підприємницької діяльності, визначених у пунктах 11 та 18 цього додатка), на площі, що використовуються для надання ліцензійних послуг	10
3. Для організації та проведення науково-практичних, культурних, мистецьких, громадських, суспільних та політичних заходів на строк, що не перевищує п'яти календарних днів протягом шести місяців, а також щодо майна, яке передається суб'єктам виборчого процесу з метою проведення публічних заходів (зборів, дебатів, дискусій) під час та на період виборчої кампанії	8
4. Державні та комунальні підприємства, установи, організації/громадські організації у сфері культури і мистецтв (у тому числі національні творчі спілки або їх члени під творчі майстерні)	4
5. Установи і організації, діяльність яких фінансується з місцевих бюджетів	4
6. Державні видавництва і підприємства книгорозповсюдження	4
7. Вітчизняні видавництва та підприємства книгорозповсюдження, що забезпечують підготовку, випуск та (або) розповсюдження не менш як 50 відсотків книжкової продукції державною мовою (за винятком видань рекламного та еротичного характеру)	4
8. Дипломатичні представництва, консульські установи іноземних держав, представництва міжнародних організацій в Україні (крім договорів, орендна плата за якими врегульована міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України)	3
9. Державні заклади освіти, що частково фінансуються з державного бюджету, та комунальні заклади освіти, що фінансуються з місцевого бюджету, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у відповідній сфері (крім закладів освіти і суб'єктів підприємницької діяльності, визначених у пункті 18 цього додатка)	3
10. Заклади освіти, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності та засновані неприбутковими громадськими об'єднаннями, які отримують державне фінансування з держав — членів ЄС	3
11. Приватні заклади загальної середньої освіти (суб'єкти підприємницької діяльності), які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у відповідній сфері, на площі, що використовується для надання ліцензійних послуг	3
12. Установи і організації, діяльність яких частково фінансується за рахунок державного бюджету, органи місцевого самоврядування та їх дозволівні об'єднання	3
13. Комунальні заклади охорони здоров'я, які утримуються за рахунок місцевих бюджетів	3
14. Музеї, крім тих, які повністю фінансуються за рахунок державного бюджету	3
15. Громадські об'єднання фізкультурно-спортивної спрямованості, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, утворених ними спортивні клуби (крім спортивних клубів, що займаються професійним спортом), дитячо-юнацькі спортивні школи, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту закладів вищої освіти, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, — виключно для проведення спортивних заходів або надання фізкультурно-спортивних послуг	3
16. Державні та комунальні спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту закладів вищої освіти, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, а також бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки (крім орендарів, зазначених у пункті 13 цієї Методики)	3
17. Комунальні заклади охорони здоров'я, які утримуються за рахунок місцевих бюджетів, та комунальні некомерційні підприємства, що утворилися у результаті реорганізації комунальних закладів охорони здоров'я	3
18. Заклади освіти, засновані на будь-якій формі власності, суб'єкти підприємницької діяльності, що мають ліцензію на надання освітніх послуг у сфері дошкільної освіти, на площі, що використовується для надання ліцензійних послуг	1
19. Державні та комунальні спеціалізовані підприємства, установи та заклади соціального обслуговування, що надають соціальні послуги відповідно до Закону України «Про соціальні послуги»	1
20. Релігійні організації для забезпечення проведення релігійних обрядів та церемоній:	1
на площі не більш як 50 кв. метрів	3
на частині площі, що перевищує 50 кв. метрів	7
21. Народні депутати України або депутати місцевих рад для розміщення громадської приймальні, у тому числі коли договір оренди від імені депутата укладається громадською організацією в інтересах депутата і для розміщення його депутатської приймальні (крім випадків, коли в інтересах народного депутата України діє уповноважений орган Верховної Ради України, в такому разі застосовується пункт 13 цієї Методики):	1
на площі не більш як 50 кв. метрів	3
на частині площі, що перевищує 50 кв. метрів	7
22. Громадські організації ветеранів для розміщення реабілітаційних установ для ветеранів:	1
на площі не більш як 100 кв. метрів	4
на частині площі, що перевищує 100 кв. метрів	7
23. Реабілітаційні установи для осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю для розміщення таких реабілітаційних установ:	1
на площі не більш як 100 кв. метрів	7
на частині площі, що перевищує 100 кв. метрів	0,01
24. Релігійні організації для забезпечення проведення релігійних обрядів та церемоній, які на момент введення в дію Закону України «Про оренду державного та комунального майна» безоплатно використовували об'єкт оренди на підставі договору позики або іншого договору для забезпечення проведення релігійних обрядів та церемоній	

Додаток 2
до Методики

ОРЕНДНІ ставки для договорів оренди, які продовжуються вперше

Найменування	Орендна ставка, відсотків
1. Використання єдиних майнових комплексів державних підприємств, їх відокремлених структурних підрозділів для:	
1) тютюнової промисловості, лікєро-горілчаної та виноробної промисловості, радгоспів заводів, що виробляють виноробну продукцію	25
2) виробництва електричного та електронного устаткування, деревини та виробів з деревини, меблів, організації концертно-видовищної діяльності та виставкової діяльності, ресторанів, морського, залізничного та автомобільного транспорту, торгівлі, випуску лотерейних білетів та проведення лотерей, кольорової металургії, нафтогазодобувної промисловості	20

ДОКУМЕНТИ

3) електроенергетики, газової, хімічної і нафтохімічної промисловості, чорної металургії, зв'язку, швейної та текстильної промисловості, рес-торанного господарства (крім ресторанів), виробництва транспортних засобів, устаткування та їх ремонту, виробництва машин та устаткуван-ня, призначеного для механічного, термічного оброблення матеріалів або здійснення інших операцій, виробництва гумових та пластмасових виробів, лісового господарства, рибного господарства, целюлозно-па-перової промисловості, переробки відходів, видобування неенергетич-них матеріалів, надання додаткових транспортних послуг та допоміж-них операцій, паливної промисловості, побутового обслуговування 4) сільського господарства, харчової промисловості (крім лікєро-го-рілчаної та виноробної промисловості), радгоспів заводів (крім тих, що виробляють виноробну продукцію), металлообробки, освіти, науки та охорони здоров'я, легкої (крім швейної та текстильної) промисловості, виробництва будівельних матеріалів 5) використання інших об'єктів 2. Використання нерухомого майна за цільовим призначенням: 1) розміщення казино, інших гральних закладів, гральних автоматів 2) розміщення пунктів продажу лотерейних білетів, пунктів обміну ва-люти 3) розміщення: банкоматів ресторанів з нічним режимом роботи відділень банків, фінансових установ, ломбардів, бірж, брокерських, дилерських, маклерських, ріелторських контор (агентств нерухомості) торговельних об'єктів з продажу ювелірних виробів, виробів з дорого-цінних металів та дорогоцінного каміння, антикваріату, зброї 4) розміщення: виробників реклами саун, турецьких лазень, соляріїв, кабінетів масажу торговельних об'єктів з продажу автомобілів зовнішньої реклами на будівлях і спорудах 5) організація концертів та іншої видовищно-розважальної діяльності 6) розміщення суб'єктів господарювання, що провадять туроператор-ську та турагентську діяльність, готелів 7) розміщення: майстерень, що здійснюють технічне обслуговування та ремонт авто-мобілів майстерень з ремонту ювелірних виробів аптек у приміщеннях лікувально-профілактичних закладів приватних закладів охорони здоров'я суб'єктів господарювання, що діють на основі приватної власності і провадять господарську діяльність з медичної практики торговельних об'єктів з продажу окулярів, лінз, скелець редакцій засобів масової інформації: - рекламного та еротичного характеру - тих, що засновані в Україні міжнародними організаціями або за учас-тю юридичних чи фізичних осіб інших держав, осіб без громадянства - тих, де понад 50 відсотків загального обсягу випуску становлять ма-теріали іноземних засобів масової інформації - тих, що засновані за участю суб'єктів господарювання, одним із ви-дів діяльності яких є виробництво та постачання паперу, поліграфічно-го обладнання, технічних засобів мовлення 8) розміщення: турбаз, мотелів, кемпінгів, літніх будиночків торговельних об'єктів з продажу непродовольчих товарів, алкогольних та тютюнових виробів* офісних приміщень (крім відділень банків, фінансових установ, лом-бардів, бірж, брокерських, дилерських, маклерських, ріелторських контор (агентств нерухомості) суб'єктів господарювання, що надають послуги, пов'язані з перека-зом грошей суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сфері права, бух-галтерського обліку та оподаткування антен, технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які нада-ють послуги рухомого (мобільного) зв'язку, операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету 9) розміщення: ресторанів, кафе, барів, закусочних, буфетів, кафетеріїв, що здійсню-ють продаж товарів підкаційної групи* ветеринарних лікарень (клінік), лабораторій ветеринарної медицини суб'єктів господарювання, що провадять діяльність з організації шлюб-них знайомств та весіль складів, крамниць-складів, магазинів-складів приватних архівних установ камер схову стоянок для автомобілів, паркінгів суб'єктів господарювання, що провадять діяльність з вирощування кві-тів, грибів 10) розміщення: суб'єктів господарювання, що провадять виробничу діяльність комп'ютерних клубів та інтернет-кафе аптек, ветеринарних аптек рибних господарств шкіл, курсів з навчання водіїв автомобілів суб'єктів господарювання, що здійснюють проектні, проектно-вишуку-вальні, проектно-конструкторські роботи інформаційних агентств виставок непродовольчих товарів без здійснення торгівлі кафе, барів, закусочних, кафетеріїв, ідалень, буфетів, які не здійсню-ють продаж товарів підкаційної групи суб'єктів підприємницької діяльності, що надають освітні послуги по-годинно (курси, тренінги, семінари тощо) торговельних об'єктів з продажу продовольчих товарів, крім товарів підкаційної групи 11) розміщення: суб'єктів кінематографії, основною діяльністю яких є кіновиробництво або технічне забезпечення і обслуговування кіновиробництва за умови, що вони внесені до Державного реєстру виробників, розповсюджувач-ів і демонстраторів фільмів редакцій засобів масової інформації приватних закладів освіти (суб'єктів підприємницької діяльності), які мають ліцензію на надання освітніх послуг у відповідній сфері (крім за-кладів освіти і суб'єктів підприємницької діяльності, визначених в абзаці четвертому підпункту 18 та абзаці третьому підпункту 20 цього пункту), на площі, що використовується для надання ліцензійних послуг 12) організація та проведення науково-практичних, культурних, мис-тецьких, громадських, суспільних та політичних заходів на строк, що не перевищує 30 календарних днів протягом одного року щодо кож-ного орендаря, якщо балансоутримувачем є державне або комунальне підприємство, установа, організація, що провадить діяльність з органі-зації конгресів і торговельних виставок 13) розміщення: закладів фізичної культури і спорту, крім тих, які наведені в абзацах восьмому та дев'ятому підпункту 18 цього пункту суб'єктів підприємницької діяльності, що надають освітні послуги без отримання ліцензії суб'єктів господарювання, що здійснюють побутове обслуговуван-ня населення громадських вбиралень виставок образотворчої та книжкової продукції, виробленої в Україні 14) організація та проведення науково-практичних, культурних, мис-тецьких, громадських, суспільних та політичних заходів на строк, що не перевищує п'яти календарних днів протягом шести місяців, а також щодо майна, яке передається суб'єктам виборчого процесу з метою проведення публічних заходів (зборів, дебатів, дискусій) під час та на період виборчої кампанії 15) розміщення: об'єктів поштового зв'язку на площі, що використовується для надан-ня послуг поштового зв'язку суб'єктів господарювання, що надають послуги з перевезення та до-ставки (вручення) поштових відправлень кінотеатрів, бібліотек, театрів 16) розміщення: державних та комунальних закладів охорони здоров'я, що частково фінансуються за рахунок державного та місцевих бюджетів торговельних об'єктів з продажу книг, газет і журналів видавництва друкованих засобів масової інформації та видавничої про-дукції 17) оренда майна: державними та комунальними підприємствами, установами, організа-ціями у сфері культури і мистецтв чи громадськими організаціями у сфері культури і мистецтв (у тому числі національними творчими спіл-ками або їх членами під творчі майстерні) державними видавництвами і підприємствами книгорозповсюдження вітчизняними видавництвами та підприємствами книгорозповсюджен-ня, що забезпечують підготовку, випуск та (або) розповсюдження не менш як 50 відсотків книжкової продукції державною мовою (за винят-ком видань рекламного та еротичного характеру) 18) розміщення:

16 12 10 100 45 40 30 25 22 20 2 1 0,01 0,01 0,01 0,01 0,01 0,01 10 10 9 8 6 5 4

державних закладів освіти, що частково фінансуються з державного бюджету, та комунальних закладів освіти, що фінансуються з місцево-го бюджету, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у відповідній сфері (крім закладів освіти і суб'єктів підприємницької ді-яльності, визначених в абзаці третьому підпункту 20 цього пункту) закладів освіти, що мають ліцензію на провадження освітньої діяль-ності та засновані неприбутковими громадськими об'єднаннями, які отримують державне фінансування з держав — членів ЄС приватних закладів загальної середньої освіти (суб'єктів підприєм-ницької діяльності), які мають ліцензію на провадження освітньої ді-яльності у відповідній сфері, на площі, що використовується для на-дання ліцензійних послуг державних органів та органів місцевого самоврядування, інших уста-нов і організацій, діяльність яких частково фінансується за рахунок державного або місцевих бюджетів добровільних об'єднань органів місцевого самоврядування, у тому числі асоціацій органів місцевого самоврядування із всеукраїнським статусом музеїв, крім тих, які повністю фінансуються з державного бюджету громадських об'єднань фізкультурно-спортивної спрямованості, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбутко-вих установ та організацій, утворених ними спортивних клубів (крім спортивних клубів, що займаються професійним спортом), дитячо-юнацьких спортивних шкіл, шкіл вищої спортивної майстерності, цен-трів олімпійської підготовки, центрів студентського спорту закладів ви-щої освіти, центрів фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, — виключно для проведення спортивних захо-дів або надання фізкультурно-спортивних послуг державних та комунальних спортивних клубів, дитячо-юнацьких спор-тивних шкіл, шкіл вищої спортивної майстерності, центрів олімпійської підготовки, центрів студентського спорту закладів вищої освіти, фіз-культурно-оздоровчих закладів, центрів фізичного здоров'я населен-ня, центрів фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, а також баз олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки (крім орен-дарів, зазначених у пункті 13 цієї Методики) казенних підприємств та комунальних некомерційних підприємств, що утворилися у результаті реорганізації державних та комунальних за-кладів охорони здоров'я дипломатичних представництв, консульських установ іноземних дер-жав, представництв міжнародних організацій в Україні (крім договорів, орендна плата за якими врегульована міжнародними договорами Украї-ни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) 19) розміщення: державних архівних установ, що частково фінансуються з державно-го бюджету, та комунальних архівних установ, що фінансуються з міс-цевого бюджету організацій, що надають послуги з нагляду за особами з психічними, інтелектуальними чи сенсорними порушеннями 20) розміщення: надавачів соціальних послуг державної та комунальної власності) закладів освіти, заснованих на будь-якій формі власності, суб'єктів підприємницької діяльності, що мають ліцензію на надання освітніх по-слуг у сфері дошкільної освіти, на площі, що використовується для на-дання ліцензійних послуг закладів соціального захисту для бездомних громадян, безпритульних дітей та установ, призначених для тимчасового або постійного перебу-вання громадян похилого віку та осіб з інвалідністю закладів соціального обслуговування для сімей, дітей та молоді, що утримуються за рахунок місцевого бюджету, зокрема: - центрів соціально-психологічної реабілітації дітей - соціальних гуртожитків для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьків-ського піклування - соціальних центрів матері та дитини - центрів соціально-психологічної допомоги - центрів реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями - центрів для ВІЛ-інфікованих дітей та молоді 21) розміщення уповноважених Національним банком у встановленому законодавством порядку банків, в яких держава володіє часткою ста-тутного капіталу в розмірі понад 75 відсотків, які орендують майно, що було закріплене на праві господарського відання за Національним бан-ком і передане до сфери управління інших державних органів або у ко-мунальну власність або закріплене на праві господарського відання за Національним банком, з цільовим функціональним призначенням для зберігання запасів готівки Національного банку та проведення техно-логічних процесів щодо забезпечення готівкового обігу 22) розміщення Товариства Червоного Хреста України та його місце-вих організацій 23) оренда особами з інвалідністю з метою використання під гаражі для спеціальних засобів пересування 24) оренда юридичними та фізичними особами для облаштування у закладах охорони здоров'я кімнат відпочинку (сімейних кімнат) для перебування в них на безоплатній основі осіб, які перебувають на ліку-ванні у цьому закладі, та членів їх сімей (під час лікування таких осіб) 25) оренда релігійними організаціями для забезпечення проведен-ня релігійних обрядів та церемоній, які на момент введення в дію Зако-ну України «Про оренду державного та комунального майна» без-оплатно використовували об'єкт оренди на підставі договору позич-ки або іншого договору для забезпечення проведення релігійних обря-дів та церемоній 26) розміщення транспортних підприємств з: перевезення пасажирів перевезення вантажів 27) розміщення творчих спілок, творчих майстерень, громадських об'єднань, благодійних організацій та релігійних організацій для забез-печення проведення релігійних обрядів та церемоній на площі, що не використовується для провадження підприємницької діяльності: на площі не більш як 50 кв. метрів на частині площі, що перевищує 50 кв. метрів 28) розміщення громадської приміمالнь народного депутата України або депутата місцевої ради, у тому числі коли договір оренди від іме-ні депутата укладається громадською організацією в інтересах депу-тата і для розміщення його депутатської приміальні (крім випадків, коли в інтересх народного депутата України діє уповноважений ор-ган Верховної Ради України, в такому разі застосовується пункт 13 ці-єї Методики): на площі не більш як 50 кв. метрів на частині площі, що перевищує 50 кв. метрів 29) розміщення громадських об'єднань осіб з інвалідністю на площі, що не використовується для провадження підприємницької діяльності: на площі не більш як 100 кв. метрів на частині площі, що перевищує 100 кв. метрів 30) оренда громадськими організаціями ветеранів для розміщення ре-абілітаційних установ для ветеранів: на площі не більш як 100 кв. метрів на частині площі, що перевищує 100 кв. метрів 31) оренда реабілітаційними установами для осіб з інвалідністю та ді-тей з інвалідністю для розміщення таких реабілітаційних установ: на площі не більш як 100 кв. метрів на частині площі, що перевищує 100 кв. метрів 32) інше використання нерухомого майна 15

* Орендна ставка застосовується до всієї площі приміщення, в якому здійснюється продаж ал-когольних та/або тютюнових виробів.

Додаток 3 до Методики

ЗАТВЕРДЖЕНО Уповноважена особа орендодавця

20 року МП (у разі наявності)

РОЗРАХУНОК орендної плати за базовий місяць Майно перебуває на балансі

(найменування балансоутримувача)

Порядко-вий номер	Назва та місцезна-ходжен-ня об'єкта оренди	Площа об'єкта оренди, кв. метрів	Вартість об'єкта оренди за не-залежною оцін-кою на 20__ року	Орендна ставка*, відсотків	Орендна плата за базовий місяць	
					назва місяця, рік	орендна плата без урахуван-ня податку на додану вартість**, гривень

* Орендна ставка визначається на підставі цільового призначення згідно із додатками 1 або 2 до Методики розрахунку орендної плати за державне майно, затвердженої постановою Кабінету Міні-стрів України від 28 квітня 2021 р. № 630. ** Оподаткування орендної плати здійснюється відповідно до вимог законодавства.

Уповноважена особа орендаря (підпис) (прізвище, ім'я, по батькові за наявності)

МП (у разі наявності)

ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2021 р. № 630

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У Методики оцінки об'єктів оренди, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 (ЗП України, 1995 р., № 12, ст. 276; Офіційний вісник України, 2003 р., № 1, ст. 23; 2011 р., № 59, ст. 2372, № 71, ст. 2677; 2013 р., № 29, ст. 1002): 1) в абзаці четвертому пункту 2 слово «шести» замінити словом «дванадцяти»; 2) в абзаці першому пункту 4 та абзаці третьому пункту 19 слова і цифру «в аб-зацах другому і третьому статті 5» замінити словами і цифрою «підпунктами «а» — «в» частини другої статті 4»; 3) в абзаці першому пункту 13 слова і цифру «відповідно до вимог статті 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» виключити; 4) у пункті 16 слова і цифру «у абзацах другому і третьому статті 5» замінити сло-вами і цифрою «підпунктами «а» — «в» частини другої статті 4». 2. У вступній частині постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2016 р. № 912 «Деякі питання стимулювання розвитку зони відчуження та зони безумов-ного (обов'язкового) відселення» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 98, ст. 3188) слово і цифри «статті 19» замінити словом і цифрами «статті 17». 3. У Порядку передачі в оренду державного та комунального майна, затвердже-ному постановою Кабінету Міністрів України від 3 червня 2020 р. № 483 «Деякі пи-тання оренди державного та комунального майна» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 51, ст. 1585): 1) у пункті 47 цифри «185» замінити цифрами «191»; 2) в абзаці п'ятому пункту 52 слова «може бути пропорційно зменшений» замінити словами «зменшується пропорційно»; 3) абзаці восьмий — чотирнадцятий пункту 58 викласти в такій редакції: «У разі коли стартова орендна плата визначена на підставі балансової вартості об'єкта оренди, що є нерухомим майном та має визначену площу, розмір гарантійно-го внеску визначається шляхом застосування формули, визначеної у пункті 58' цього Порядку, і при цьому в будь-якому випадку розмір гарантійного внеску не може бути: меншим, ніж: - два прожиткових мінімуми, встановлені для працездатних осіб на 1 січня календарного року, в якому здійснюється розрахунок для будь-яких об'єктів оренди незалежно від місця розташування; - 40 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня кален-дарного року, в якому здійснюється розрахунок для об'єктів оренди будь-якої площі, якщо такі об'єкти розташовані в пасажирських терміналах аеропортів; більшим, ніж: - 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня ка-лендарного року, в якому здійснюється розрахунок для об'єктів оренди будь-якої площі, розташованих поза межами обласних центрів, крім об'єктів у морських пор-тах і аеропортах; - 100 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня ка-лендарного року, в якому здійснюється розрахунок для об'єктів оренди будь-якої площі, розташованих у межах обласних центрів, крім об'єктів у морських портах і аеропортах.»; 4) доповнити Порядок пунктом 58' такого змісту: «58'. Формула розрахунку розміру гарантійного внеску:

$$Г_{\text{в}} = \frac{5 \text{ Пм} \times 0,12}{12} \times S,$$

де Гв — розмір гарантійного внеску; Пм — прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня ка-лендарного року, в якому здійснюється розрахунок; 0,12 — коефіцієнт, що відповідає розміру ставки орендної плати (12 відсотків); S — загальна площа об'єкта оренди. У випадках, коли об'єкт оренди пропонується для використання погодино або подобово, застосовується така формула:

$$Г_{\text{в}} = \frac{5 \text{ Пм} \times 0,12}{360} \times S.$$

Гарантійний внесок вноситься потенційним орендарем у вигляді грошових ко-штів на рахунок оператора електронного майданчика. Гарантійний внесок може та-кож вноситися у формі безвідкличної банківської гарантії у випадках, коли об'єктом оренди є єдиний майновий комплекс.»; 5) в абзаці третьому пунктів 74 та 97 слова «з орендодавцем» виключити; 6) пункт 123 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту: «Зміна площі відбулася внаслідок здійснення робіт із збереження занедбаної пам'ятки у порядку, визначеному пунктами 183—191 цього Порядку.»; У зв'язку з цим абзаці п'ятий — дев'ятий вважати відповідно абзацами шостим — десятим; 7) пункт 127 викласти в такій редакції: «127. Не допускається внесення змін до договору оренди в частині зменшення суми орендної плати (призупинення її нарахування тощо) протягом строку його дії, крім:

1) випадків, передбачених пунктами 123, 124 і абзацом третім пункту 191 цьо-го Порядку; 2) внесення до Методики розрахунку орендної плати змін щодо зменшення став-ок оренди за договором, який був укладений без проведення аукціону або конкурсу; 3) випадку, коли можливість користування майном істотно зменшилася через об-ставини, за які орендар не відповідає, зокрема у разі: а) істотного пошкодження об'єкта оренди внаслідок дії обставин непереборної си-ли, які настали після підписання сторонами акта приймання-передачі об'єкта, за умо-ви, що відновлення об'єкта до того стану, в якому він перебував до настання таких обставин, потребуватиме капітального ремонту об'єкта оренди; б) припинення забезпечення об'єкта оренди комунальними послугами, якими об'єкт оренди був забезпечений або повинен бути забезпечений відповідно до умов договору та/або оголошення про передачу майна в оренду, якщо внаслідок такого припинення об'єкт оренди не може бути використаний орендарем; в) здійснення капітального ремонту, реставрації або реконструкції об'єкта оренди з ініціативи балансоутримувача або його органу управління, якщо під час виконан-ня будівельних робіт використання об'єкта оренди може завдати шкоди життю або здоров'ю людей, що перебувають або можуть перебувати всередині об'єкта оренди. У такому разі зменшення орендної плати або тимчасове (на період існування об-ставин, зазначених у підпунктах «а»—«в» підпункту 3 цього пункту) звільнення орен-даря від сплати орендної плати здійснюється за рішенням орендодавця на підставі заяви орендаря, до якої додані документи, що підтверджують існування відповідних обставин, або на підставі рішення суду.

Внесення змін до договору оренди в частині збільшення суми орендної плати про-тягом строку його дії допускається за згодою сторін.»; 8) доповнити Порядок пунктом 129' такого змісту: «129'. Якщо у зв'язку із змінами у соціально-економічному становищі в країні або в окремих її регіонах внаслідок економічної кризи, стихійного лиха, запровадження карантинних обмежень або інших подій, які можуть негативно вплинути на здатність орендарів продовжувати сплачувати орендну плату за укладеними договорами орен-ди, Кабінет Міністрів України або представницький орган місцевого самоврядуван-ня ухвалили рішення про надання орендних знижок або звільнень від сплати оренд-ної плати за договорами оренди певного майна або за договорами оренди майна, яке використовується за певними цільовими призначеннями, визначеними у такому рі-шенні, то підставою для застосування таких звільнень або знижок є наказ орендодав-ця, прийнятий на підставі звернення орендаря, на якого вони поширюються. Орендні знижки або звільнення у таких випадках надаються з дати, визначеної у рішенні Ка-бінету Міністрів України (рішенні представницького органу місцевого самоврядуван-ня), або якщо у відповідному рішенні дата початку застосування знижки або звіль-нення не визначена, — то з дати, визначеної у наказі орендодавця. Припинення за-стосування знижки або звільнення відбувається з дати, визначеної у рішенні Кабінету Міністрів України (рішенні представницького органу місцевого самоврядування) або в наказі орендодавця. Зміни до договору оренди про початок або припинення засто-сування знижки або звільнення у такому випадку не вносяться.»; 9) пункт 157 викласти в такій редакції:

ДОКУМЕНТИ

«157. Якщо об’єктом оренди є занедбана пам’ятка, згода, передбачена частинами першою або четвертою статті 21 Закону, надається потенційному орендарю під час оприлюднення оголошення про передачу майна в оренду.

Якщо надана згода, передбачена частиною першою статті 21 Закону, перерахунок орендної плати здійснюється орендодавцем шляхом зарахування витрат орендаря, здійснених на проведення робіт, передбачених частиною першою статті 21 Закону, після підтвердження вартості виконаних робіт шляхом зменшення орендної плати на 50 відсотків від строк не більше 24 місяців один раз протягом строку оренди. Таке зарахування здійснюється після виконання орендарем умов договору оренди в частині здійснення відповідних робіт та за умови виконання орендарем вимог законодавства про охорону культурної спадщини, пунктів 183—191 цього Порядку.»;

10) пункти 183—185 викласти в такій редакції:

«183. Занедбана пам’ятка може бути передана в довгостроковий пільгову оренду за результатами аукціону або без проведення аукціону особам, визначеним частиною першою, абзацами другим — четвертим частини другої статті 15 Закону (кваліфіковані особи), згідно з пунктами 183—191 цього Порядку з метою її збереження, а також залучення інвестицій для її консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту або пристосування (далі — роботи із збереження пам’ятки).

184. Орендар, який отримав занедбану пам’ятку в оренду на умовах довгострокової пільгової оренди та виконав роботи із збереження пам’ятки, має право: на зарахування частини витрат, здійснених ним на виконання робіт із збереження пам’ятки, в рахунок зменшення орендної плати, якщо така пам’ятка передана в оренду за результатами аукціону. Порядок здійснення такого зарахування, розмір зарахування і строк оренди, за який відбувається зарахування, визначаються у пункті 157 цього Порядку; або

на застосування зменшеної орендної плати за договором оренди (далі — пільгова орендна плата), якщо занедбана пам’ятка передана в оренду без аукціону кваліфікованій особі. Розмір пільгової орендної плати визначається у Методики розрахунку орендної плати.

185. Занедбана пам’ятка передається у довгостроковий пільгову оренду, якщо виконуються такі умови:

занедбана пам’ятка перебуває в аварійному або незадовільному стані або стани часткової втрати (більше ніж на 50 відсотків) автентичності об’єкта, що підтверджується актом про стан збереження занедбаной пам’ятки, складеним за формою, визначеною Порядком обліку об’єктів культурної спадщини;

прогнозна вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки становить суму, визначену в пункті 186 цього Порядку. Прогнозна вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки визначається згідно з погодженим органом охорони культурної спадщини реставраційним завданням та підготовленим балансоутримувачем або потенційним орендарем на підставі такого завдання техніко-економічним обґрунтуванням очікуваної вартості робіт або кошторисної документації на виконання робіт із збереження пам’ятки, що є частиною науково-проектної документації (у разі наявності такої документації на момент прийняття рішення про передачу занедбаной пам’ятки в довгостроковий пільгову оренду);

одночасно з погодженням реставраційного завдання орган охорони культурної спадщини надає погодження, передбачене статтею 18 Закону України «Про охорону культурної спадщини» (якщо таке погодження не було надане раніше).»;

11) доповнити Порядок пунктами 186—191 такого змісту:

«186. Строк оренди за договором довгострокової пільгової оренди становить: від 15 до 20 років, — якщо вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки становить у гривневому еквіваленті 700 євро за 1 кв. метр пам’ятки; від 20 до 25 років, — якщо вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки становить у гривневому еквіваленті від 1 до 4 млн. євро; від 25 до 30 років, — якщо вартість робіт із збереження пам’ятки становить у гривневому еквіваленті від 4 до 6 млн. євро; від 30 до 35 років, — якщо вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки становить у гривневому еквіваленті від 6 до 8 млн. євро; від 35 до 49 років, — якщо вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки становить у гривневому еквіваленті від 8 до 10 млн. євро; 49 років, — якщо вартість робіт із збереження занедбаной пам’ятки становить у гривневому еквіваленті більш як 10 млн. євро.

Строк оренди зазначається у затверджених орендодавцем умовах оренди на підставі розрахунків, наведених у техніко-економічному обґрунтуванні або кошторисній документації на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, що передбачені пунктом 185 цього Порядку.

187. Орендодавцем за договором довгострокової пільгової оренди занедбаной пам’ятки є Фонд державного майна (щодо майна державної власності) і орган, визначений рішенням представницького органу місцевого самоврядування (щодо майна комунальної власності).

Підставою для передачі занедбаной пам’ятки, що перебуває у державній власності, в довгостроковий пільгову оренду є рішення Фонду державного майна, а щодо занедбаних пам’яток, що перебувають у комунальній власності, — рішення відповідного представницького органу місцевого самоврядування.

Фонд державного майна, представницький орган місцевого самоврядування приймають рішення, передбачені цим пунктом, за наявності погодження, наданого органом охорони культурної спадщини відповідно до статті 18 Закону України «Про охорону культурної спадщини».

188. В інформації про потенційний об’єкт оренди, що включений до Переліку відповідного типу, яка оприлюднюється в електронній торговій системі та на офіційному веб-сайті орендодавця, зазначаються відомості про наявність рішення про передачу занедбаной пам’ятки у довгостроковий пільгову оренду. Якщо рішення про передачу занедбаной пам’ятки в оренду чи довгостроковий пільгову оренду приймає після включення пам’ятки до Переліку відповідного типу, то інформація про таке рішення зазначається в оголошенні про передачу майна в оренду або інформаційному повідомленні про передачу об’єкта оренди без проведення аукціону.

Технічний паспорт занедбаной пам’ятки і документ, який підтверджує державну реєстрацію права власності держави (територіальній громаді) на занедбану пам’ятку, підлягають оприлюдненню через електронну торгову систему в оголошенні про передачу майна в оренду або інформаційному повідомленні про передачу об’єкта оренди без проведення аукціону.

189. Згода орендодавця на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, що дає право на зарахування витрат орендаря у рахунок орендної плати та передбачає виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, переданої в оренду за результатами аукціону, надається згідно з пунктом 157 цього Порядку. Згода орендодавця на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, переданої в оренду без аукціону, надається ним під час оприлюднення інформаційного повідомлення або під час укладення договору оренди (якщо інформаційне повідомлення не оприлюднене). Обов’язковими додатковими умовами довгострокової пільгової оренди занедбаних пам’яток є:

обов’язок орендаря дотримуватися умов охоронного договору, укладеного між балансоутримувачем і органом охорони культурної спадщини;

обов’язок орендаря дотримуватися погоджених органом охорони культурної спадщини положень реставраційного завдання на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки;

зобов’язання орендаря не пізніше ніж протягом 12 місяців з дати укладення договору довгострокової пільгової оренди за свій рахунок розробити та погодити з органом охорони культурної спадщини науково-проектну документацію на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки (якщо така погоджена органом охорони культурної спадщини документація відсутня на момент прийняття рішення про передачу занедбаной пам’ятки в довгостроковий пільгову оренду) та отримати дозвіл органу охорони культурної спадщини на проведення робіт із збереження занедбаной пам’ятки відповідно до вимог статті 26 Закону України «Про охорону культурної спадщини»; якщо орендар виступатиме замовником робіт із збереження пам’ятки); зобов’язання орендаря виконати передбачені науково-проектною документацією роботи із збереження занедбаной пам’ятки протягом не більш як п’яти років з дати укладення договору довгострокової пільгової оренди. Зазначений строк може бути продовжений орендодавцем лише один раз не більше ніж на один рік за умови сплати орендарем штрафу в розмірі піврічної орендної плати, встановленої договором довгострокової пільгової оренди.

У договорі довгострокової пільгової оренди також обов’язково зазначається, що: орендодавець зобов’язаний розірвати договір в односторонньому порядку за власною ініціативою в разі порушення орендарем вимог Закону України «Про охорону культурної спадщини», додаткових умов оренди, строків виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки або іншого істотного порушення умов договору із збереження занедбаной пам’ятки;

орендар має право, якщо він отримав майно в оренду за результатами аукціону, передати в суборенду всю або частину занедбаной пам’ятки. Письмова згода на передачу занедбаной пам’ятки або її частини в суборенду надається орендодавцем відповідно до цього Порядку;

у разі колив внаслідок виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки площа занедбаной пам’ятки змінилася, сторони договору зобов’язуються внести зміни до договору з метою приведення площі об’єкта оренди у відповідність із фактичною площею.

190. Після завершення виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки орендар надає орендодавцю:

висновок органу охорони культурної спадщини про відповідність робіт із збереження пам’яток науково-проектній документації на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, що погоджена органом охорони культурної спадщини в установленому порядку;

документи, передбачені пунктом 155 цього Порядку, та рецензію на звіт про оцінку майна. Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) здійснюється відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

191. Протягом 30 календарних днів після отримання від орендаря документів, передбачених пунктом 190 цього Порядку, орендодавець приймає рішення про: зарахування витрат орендаря, здійснених на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, в рахунок зменшення орендної плати з урахуванням вимог і обмежень, передбачених пунктом 157 цього Порядку, — в разі передачі об’єкта оренди на аукціоні; або

застосування пільгової орендної плати за договором оренди, передбаченої договором довгострокової пільгової оренди, згідно з Методикою розрахунку орендної плати, — у разі передачі об’єкта оренди кваліфікованій особі без аукціону;

внесення змін до договору оренди з метою приведення строку оренди у відповідність із фактичним обсягом інвестицій для збереження занедбаной пам’ятки згідно із погодженою органом охорони культурної спадщини науково-проектною документацією в установленому порядку, але не довше, ніж строк дії договору. Обсяг інвестицій визначається в порядку, передбаченому пунктом 186 цього Порядку. Якщо сума інвестицій, фактично здійснених для збереження занедбаной пам’ятки, є меншою за мінімальну вартість, визначену абзацом другим пункту 186 цього Порядку, строк оренди становить шість років;

внесення змін до договору оренди з метою приведення площі орендованого майна у відповідність із фактичною площею за результатами виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки.

Орендодавець приймає рішення про відмову в зарахуванні витрат орендаря, понесених на виконання робіт із збереження занедбаной пам’ятки, в рахунок зменшення орендної плати, про відмову в застосуванні пільгової орендної плати, якщо з поданих орендарем документів вбачається та/або підтверджується іншими наявними в орендодавця документами, що збереження занедбаной пам’ятки виконано з порушенням строків, передбачених додатковими умовами оренди, або що роботи із збереження занедбаной пам’ятки виконані з істотними порушеннями науково-проектної документації, погодженої в установленому порядку органом охорони культурної спадщини.»;

12) у додатках до Порядку:

додаток 1 доповнити пунктом 2' такого змісту:

«2'. Релігійна організація, яка на момент введення в дію Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 88, ст. 2697) му статтю 14 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»; копія договору позики або іншого договору, за яким релігійна організація на момент введення в дію Закону України «Про оренду державного та комунального майна» безоплатно використовувала майно, що є об’єктом оренди»;

додаток 4 після абзацу п’ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«заклади культури, що мають статус національних і орендують майно державної або комунальної форми власності для провадження статутної діяльності.».

У зв’язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2021 р. № 630

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 р. № 786 «Про Методику розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (ЗП України, 1996 р., № 2, ст. 57).
2. Зміни, що вносяться до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 1998 р. № 699 (Офіційний вісник України, 1998 р., № 20, ст. 742).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 р. № 1171 «Про внесення доповнення до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 26, ст. 1242).
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 січня 2000 р. № 75 «Про внесення змін і доповнень до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 3, ст. 84).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2000 р. № 1778 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 49, ст. 2124).
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2001 р. № 158 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 8, ст. 321).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 травня 2001 р. № 542 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 21, ст. 939).
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 липня 2002 р. № 943 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 р. № 786» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 28, ст. 1320).
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2002 р. № 1735 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 47, ст. 2124).
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 р. № 84 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 4, ст. 136).
11. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2005 р. № 1033 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 44, ст. 2770).
12. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2006 р. № 1846 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 1, ст. 34).
13. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2007 р. № 1223 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 79, ст. 2941).
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 р. № 802 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 69, ст. 2313).
15. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 р. № 128 «Про доповнення додатка 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 14, ст. 424).
16. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2009 р. № 414 «Про доповнення додатка 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 33, ст. 1132).
17. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 червня 2009 р. № 581 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 43, ст. 1453).
18. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2009 р. № 762 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 55, ст. 1910).
19. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 липня 2009 р. № 753 «Про доповнення пункту 10 Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 55, ст. 1901).
20. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2009 р. № 1287 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 93, ст. 3173).
21. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. № 65 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 6, ст. 259).
22. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 жовтня 2010 р. № 1010 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 84, ст. 2959).
23. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 і від 4 жовтня 1995 р. № 786, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 14 вересня 2011 р. № 961 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 71, ст. 2677).

24. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2012 р. № 618 «Про внесення змін у додаток 2 до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 52, ст. 2083).

25. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2012 р. № 1035 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 87, ст. 3533).

26. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 і від 4 жовтня 1995 р. № 786, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 квітня 2013 р. № 253 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 29, ст. 1002).

27. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 513 «Про внесення змін до пункту 17 Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 82, ст. 2325).

28. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 р. № 408 «Про внесення змін до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 50, ст. 1608).

29. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2015 р. № 950 «Про внесення змін у додаток 2 до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 94, ст. 3207).

30. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 листопада 2015 р. № 986 «Про внесення змін до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 96, ст. 3285).

31. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 2016 р. № 35 «Про внесення змін до пункту 10 Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 65, ст. 2206).

32. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 р. № 516 «Про внесення змін у додаток 2 до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2743).

34. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 листопада 2016 р. № 783 «Деякі питання управління державним майном» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 89, ст. 2921).

35. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2016 р. № 930 «Про внесення змін до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 99, ст. 3214).

36. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2017 р. № 279 «Про внесення змін до пункту 10 Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 36, ст. 1135).

37. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 814 «Деякі питання передачі майна, що закріплене на праві господарського відання за Національним банком» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 88, ст. 2697).

38. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 318 «Про внесення змін до пункту 7 Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 37, ст. 1302).

39. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 липня 2018 р. № 572 «Про внесення змін до пункту 10 Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 59, ст. 2059).

40. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2018 р. № 1098 «Про внесення змін до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 2, ст. 32).

41. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 757 «Про внесення змін до пункту 17 Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 69, ст. 2394).

42. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 811 «Деякі питання використання державного майна професійними спілками, їх об’єднаннями» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 70, ст. 2460).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 червня 2021 р. № 631
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2018 р. № 424 і від 25 березня 2020 р. № 274

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2018 р. № 424 «Про утворення Міжвідомчої комісії з питань сприяння проведенню Всеукраїнського перепису населення» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 46, ст. 1602; 2021 р., № 27, ст. 1458) і від 25 березня 2020 р. № 274 «Про визначення питань, що належать до компетенції віце-прем’єр-міністрів України» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 33, ст. 1110, № 78, ст. 2509) зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2021 р. № 631

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2018 р. № 424 і від 25 березня 2020 р. № 274

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2018 р. № 424: 1) у додатку до постанови позицію «Міністр Кабінету Міністрів України, голова Комісії» замінити такими позиціями: «Віце-прем’єр-міністр України — Міністр цифрової трансформації, голова Комісії Міністр Кабінету Міністрів України, перший заступник голови Комісії»; 2) у Положенні про Міжвідомчу комісію з питань сприяння проведенню Всеукраїнського перепису населення, затверджені постановою: пункт 7 викласти в такій редакції: «7. Головою Комісії є Віце-прем’єр-міністр України — Міністр цифрової трансформації.»; в абзаці другого пункту 8 слова «заступник голови» замінити словами «перший заступник голови та у разі відсутності першого заступника — заступник голови».
 2. Пункт 4 додатка 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2020 р. № 274 після абзацу двадцять другого доповнити новими абзацами такого змісту: «державної політики у сфері статистики; реформування державної статистичної діяльності; модернізації інформаційної системи органів державної статистики.».
- У зв’язку з цим абзаци двадцять третій — п’ятдесят перший вважати відповідно абзацами двадцять шостим — п’ятдесят четвертим.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 червня 2021 р. № 665-р
Київ

Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету для здійснення заходів, пов’язаних із запобіганням та ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій

1. Виділити Міністерству внутрішніх справ (для Державної служби з надзвичайних ситуацій) 100 000 тис. гривень для здійснення заходів, пов’язаних із запобіганням та ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій. Міністерству фінансів здійснити зазначені видати за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.
2. Міністерству внутрішніх справ: затвердити у тиждень строк за погодженням з Міністерством економіки та Міністерством фінансів перелік витрат, пов’язаних із здійсненням заходів, передбачених пунктом 1 цього розпорядження; подати до 24 грудня 2021 р. Міністерству економіки, Міністерству фінансів і Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 червня 2021 р. № 620
Київ

Про затвердження Положення
про Реєстр кваліфікацій

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Затвердити Положення про Реєстр кваліфікацій, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 червня 2021 р. № 620

ПОЛОЖЕННЯ
про Реєстр кваліфікацій

1. Це Положення визначає порядок створення і ведення Реєстру кваліфікацій.

2. Терміни у цьому Положенні вживаються у такому значенні:
Реєстр кваліфікацій (далі – Реєстр) — автоматизована система збирання, оброблення, зберігання та захисту інформації про кваліфікації, про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації, про кваліфікаційні центри, експертів з акредитації кваліфікаційних центрів, іншої інформації, визначеної цим Положенням, для задоволення потреб фізичних та юридичних осіб;
користувач Реєстру — працівник реєстратора, якому наказом керівника реєстратора надано право доступу до Реєстру;
реєстратор — юридична особа, фізична особа — підприємець, що повинна подавати до Реєстру відомості, зазначені в пунктах 9—18 цього Положення, які надано право доступу до Реєстру у порядку та обсягах, передбачених законодавством та цим Положенням.

Інші терміни у цьому Положенні вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про вищу освіту», «Про інформацію», «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про Національну програму інформатизації», «Про електронні довірчі послуги».

3. Метою обробки персональних даних, які містяться в Реєстрі, є реалізація державної політики у сфері кваліфікацій, а саме забезпечення:
можливості реєстрації в Реєстрі особистих електронних кабінетів користувачів;
ведення державного обліку сертифікатів про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації та можливості проведення перевірки їх достовірності;
ведення державного обліку експертів з акредитації кваліфікаційних центрів.

4. Володільцем Реєстру та виключних майнових прав на програмне забезпечення Реєстру є держава.

Розпорядником Реєстру від імені держави є Національне агентство кваліфікацій.

Розпорядник Реєстру є володільцем відомостей, які містяться в Реєстрі.

Адміністратором Реєстру є секретаріат Національного агентства кваліфікацій.

5. Мовою ведення Реєстру є державна мова.

Застосовується переклад назв кваліфікацій та за рішенням розпорядника Реєстру — іншої інформації на англійську мову.

Для трансплітації імені фізичної особи, найменування юридичної особи та іншої реєстрової інформації застосовуються правила трансплітації.

6. Основними завданнями Реєстру є забезпечення:
доступності інформації про кваліфікації;
інформування фізичних та юридичних осіб про видані документи про професійні кваліфікації;
проведення моніторингу розвитку Національної системи кваліфікацій;
узгалення інформації про кваліфікації, у тому числі за рівнями Національної рамки кваліфікацій, найменування професій, інформації про кваліфікаційні центри, експертів з акредитації кваліфікаційних центрів;
достовірності виданих документів про професійну кваліфікацію;
інших потреб у сфері кваліфікацій, визначених законодавством.

7. Функціями Реєстру є інформування про:
професійні та освітні кваліфікації, професійні стандарти, кваліфікаційні центри — шляхом оприлюднення відомостей у відкритому доступі в межах Реєстру;
документи про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації — шляхом надання інформації з обмеженим доступом реєстратору;
розроблення професійних стандартів згідно з Порядком розроблення та затвердження професійних стандартів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 373 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 47, ст. 1457).

8. Фінансування діяльності щодо створення, формування та ведення Реєстру здійснюється за рахунок:
коштів державного бюджету;
грантів та іншої міжнародної донорської допомоги;
інших джерел, не заборонених законодавством.

9. Реєстр складається з відомостей, які вносяться до Реєстру, а саме про:
кваліфікації;
професійні стандарти;
кваліфікаційні центри;
експертів з акредитації кваліфікаційних центрів;
документи про професійні кваліфікації;
заявки на розроблення професійних стандартів;
реєстраторів та їх відокремлені структурні підрозділи, яким забезпечується (забезпечувалася) доступ до Реєстру.

10. Для структурування відомостей, внесених до Реєстру, застосовуються міжнародні та національні класифікатори.

11. До Реєстру вносяться такі відомості про кваліфікації:
назва кваліфікації, повна або часткова, освітня або професійна;
для професійних кваліфікацій — інформація, що міститься у затвердженому професійному стандарті;
для освітніх кваліфікацій — перелік результатів навчання, передбачений стандартом освіти, а також може вноситися інформація про додаткові результати навчання, передбачені розробником відповідної освітньої програми.

12. До Реєстру вносяться такі відомості про професійні стандарти:
назва професійного стандарту;
найменування розробника професійного стандарту;
текст професійного стандарту;
дата затвердження;
дата внесення до Реєстру;
рекомендована дата перегляду.

Текст професійного стандарту подається у форматі, закритому для редагування.

13. До Реєстру вносяться такі відомості про кваліфікаційні центри:
повна та скорочена назва кваліфікаційного центру, його правовий статус;
поштова адреса;
його офіційний веб-сайт;
адреса електронної пошти кваліфікаційного центру;
контактні номери телефону;
перелік професійних кваліфікацій, які кваліфікаційний центр уповноважено присвоювати/підтверджувати, із зазначенням строку закінчення дії сертифіката про акредитацію.

14. До Реєстру вносяться такі відомості про експертів з акредитації кваліфікаційних центрів:
прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) експерта;
відомості про освітні та/або професійні кваліфікації і стаж роботи експерта у певній сфері професійної діяльності;
номер та дата рішення Національного агентства кваліфікацій про включення експертів Національного агентства кваліфікацій до Реєстру.

15. Кваліфікаційні центри вносять щомісяця не пізніше 20 числа до Реєстру такі відомості про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації:
назву документа;
номер документа;
прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, якій видано документ;
назву професійної кваліфікації;
назву кваліфікаційного центру, який присвоїв/підтвердив професійну кваліфікацію;
дату видачі документа та строк дії.

16. Подання документів до Реєстру в електронній формі здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг».

Дії реєстратора підтверджуються шляхом накладення електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа, відповідно до вимог Закону України «Про електронні довірчі послуги».

17. До Реєстру вносяться такі відомості про заявки на розроблення професійних стандартів:
номер заявки;
назву проекту професійного стандарту;
вид економічної діяльності (секція, розділ, група, клас);
повне найменування розробника;
поштова адреса;
адреса електронної пошти розробника;
контактні номери телефону;

дата реєстрації заявки;
строк її розроблення;
статус заявки.

18. До Реєстру вноситься інформація про реєстраторів та їх відокремлені структурні підрозділи, яким забезпечується (забезпечувалася) доступ до Реєстру: повне найменування та за наявності скорочене — для юридичних осіб; прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) — для фізичних осіб — підприємців;
ідентифікаційний код (для фізичних осіб — підприємців — реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті); місцезнаходження (для фізичних осіб — підприємців — місце проживання або інша адреса, за якою здійснюється зв'язок); адреса веб-сайта та електронної пошти, контактні номери телефону;
посада керівника, його прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), підстави, на яких діє керівник;
інформація про припинення (реорганізацію) реєстратора;
дані про правонаступників реєстратора.

19. Усі відомості, що містяться в Реєстрі, крім персональних даних та інформації з обмеженим доступом, є відкритими.

Безоплатний і вільний доступ до Реєстру здійснюється через веб-сайт розпорядника Реєстру за електронною адресою: <https://register.nqa.gov.ua/>.

Фізична особа також має повний доступ до всієї інформації про себе, що міститься в Реєстрі, на веб-сайті Реєстру, шляхом подання через веб-сайт розпорядника Реєстру відповідного запиту з накладенням удосконаленого електронного підпису, в якому зазначаються прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), місце проживання і реквізити документа, що посвідчує таку фізичну особу, а також в інших випадках та у порядку, передбачених законодавством.

20. Автоматизований доступ до відомостей Реєстру, інших електронних інформаційних ресурсів з використанням програмних засобів ведення інформаційних (інформаційно-телекомунікаційних) систем за допомогою прикладного програмного інтерфейсу Реєстру забезпечується на підставі договорів, укладених власниками (розпорядниками) таких електронних інформаційних ресурсів з розпорядником Реєстру.

21. Доступ до Реєстру надається реєстратору адміністратором Реєстру на підставі договору між розпорядником Реєстру та реєстратором.

Для укладення відповідного договору реєстратор звертається до розпорядника Реєстру із заявою про надання доступу до Реєстру. Відповідна заява обов'язково містить відомості про реєстратора, зокрема відомості про нього або його відокремлений структурний підрозділ, дані його працівників, яким забезпечується доступ до Реєстру, а саме:
прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);
реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія та номер паспорта (для осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті);
контактний номер телефону;
адреса електронної пошти;
місце роботи, посада.

22. Для доступу реєстратора до Реєстру створюється обліковий запис реєстратора.

Користувач Реєстру отримує доступ до Реєстру після проходження авторизації.

Доступ користувача Реєстру до Реєстру припиняється у разі звільнення користувача Реєстру, ліквідації реєстратора та в інших випадках, передбачених договором між реєстратором та розпорядником Реєстру.

23. Національне агентство кваліфікацій як розпорядник Реєстру:
користується доступом до Реєстру;
визначає організаційні та методологічні засади ведення Реєстру;
забезпечує організаційне та технологічне функціонування Реєстру;
надає реєстраторам, користувачам право доступу до Реєстру та встановлює порядок такого доступу відповідно до вимог законодавства та цього Положення;
забезпечує дотримання виконання вимог цього Положення під час формування та ведення Реєстру;
забезпечує ведення класифікації кваліфікацій за рівнями Національної рамки кваліфікацій та іншими класифікаціями;
використовує відомості Реєстру для виконання своїх статутних завдань та повноважень;

аналізує та узгалює відомості з Реєстру щодо Національної системи кваліфікацій, готує та оприлюднює щороку до 1 березня відповідну інформацію за минулий рік;

взаємодіє з юридичними особами, фізичними особами — підприємцями (реєстраторами) з метою подання відомостей та їх подальшого включення до Реєстру;
здійснює інші повноваження, необхідні для забезпечення функціонування Реєстру та отримання достовірних відомостей з нього.

24. Секретаріат Національного агентства кваліфікацій як адміністратор Реєстру:
визначає уповноважених працівників секретаріату Національного агентства кваліфікацій для ведення Реєстру;
здійснює ведення Реєстру шляхом внесення, зберігання і захисту відомостей Реєстру та контрольне доступ до них;
здійснює організаційну, методичну та інформаційну підтримку реєстраторів з питань подання ними відомостей для включення до Реєстру;
перевіряє правильність (достовірність), повноту та точність відомостей, поданих реєстраторами;

взаємодіє з реєстраторами, центральними органами виконавчої влади, організаціями роботодавців, їх об'єднаннями стосовно надання актуальної інформації, необхідної для ведення Реєстру та його оновлення;
забезпечує доступ реєстраторів до відомостей, що містяться в Реєстрі, відповідно до умов наданого розпорядником Реєстру права доступу до Реєстру;
здійснює архівацію неактуальних даних;
здійснює інші повноваження, необхідні для забезпечення функціонування Реєстру, з дотриманням вимог цього Положення.

25. Реєстратор:
забезпечує правильність (достовірність), повноту та точність відомостей, які подаються ним для внесення до Реєстру, їх своєчасну актуалізацію відповідно до законодавства, цього Положення або договору з розпорядником Реєстру;
інформує адміністратора Реєстру про зміни у відомостях, які подано для внесення до Реєстру;
на вимогу розпорядника або адміністратора Реєстру щодо забезпечення правильності (достовірності), повноти чи точності відомостей, які подано реєстратором, надає додаткові відомості.

26. Адміністратор Реєстру надає реєстраторам організаційно-методичну підтримку щодо подання відомостей до Реєстру.

27. Адміністратор Реєстру веде облік усіх дій щодо зміни відомостей Реєстру технічними засобами в порядку та за формою, що встановлені розпорядником Реєстру.

28. Внесення до Реєстру відомостей, зазначених у пунктах 9—18 цього Положення, здійснюється протягом десяти робочих днів після подання реєстратором підтвердних документів (крім документів про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації).

29. Актуалізація Реєстру здійснюється на підставі поданих реєстратором відомостей і підтвердних документів (крім документів про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації) із змінами відносно відомостей і документів, раніше внесених до Реєстру протягом десяти робочих днів.

30. Відомості, внесені до Реєстру, та підтвердні документи (крім документів про присвоєні/підтверджені професійні кваліфікації) зберігаються адміністратором Реєстру з дотриманням вимог цього Положення та інших актів законодавства.

31. Відомості, що містяться в Реєстрі, є публічними і відкритими для користувачів з урахуванням вимог законодавства про захист персональних даних.

32. Поводження з інформацією з обмеженим доступом здійснюється в порядку, визначеному законодавством.

Надання конфіденційної інформації, що міститься в Реєстрі, третім особам здійснюється адміністратором або розпорядником Реєстру виключно за згодою осіб, які обмежили доступ до інформації, а за відсутності такої згоди — лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Обробка персональних даних здійснюється з метою, визначеною цим Положенням, за згодою суб'єкта персональних даних, у порядку, встановленому законодавством. Обробка даних про фізичну особу, які є конфіденційною інформацією, здійснюється за згодою такої особи, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Запит на отримання з Реєстру інформації про фізичну особу повинен відповідати вимогам, установленим Законом України «Про захист персональних даних».

33. Розпорядник та адміністратор Реєстру забезпечують здійснення комплексу програмних, технологічних та організаційних заходів щодо захисту відомостей, які містяться в Реєстрі, від несанкціонованого доступу.

Захист відомостей в Реєстрі забезпечується шляхом створення комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю.

34. Технічні засоби Реєстру перебувають у межах території України.

Реєстр розміщується на сервері, визначеному розпорядником Реєстру, та підлягає обов'язковому систематичному резервному копіюванню з метою збереження відомостей.

35. Розпорядник Реєстру несе відповідальність за збереження відомостей, що містяться в Реєстрі.

36. Під час внесення відомостей адміністратор Реєстру повідомляє реєстратору про допущені помилки і зазначає способи їх виправлення.

37. Внесення до Реєстру відомостей про професійні кваліфікації здійснюється адміністратором Реєстру. Такі відомості вносяться після затвердження відповідного професійного стандарту та його подання розпоряднику Реєстру.

Внесення відомостей про освітні кваліфікації здійснюється розробником відповідної освітньої програми або адміністратором Реєстру на підставі заявки від уповноваженого представника розробника відповідної освітньої програми, в якій відображається інформація, визначена цим Положенням.

38. Внесення до Реєстру відомостей щодо професійного стандарту здійснюється адміністратором Реєстру.

Суб'єкт, уповноважений на затвердження професійних стандартів, забезпечує подання професійного стандарту протягом п'яти робочих днів після його затвердження розпоряднику Реєстру у форматі, закритому для редагування. Подальше внесення всіх відомостей стосовно професійного стандарту, зазначених у пунктах 9—18 цього Положення, здійснюється адміністратором Реєстру.

Також за бажанням розробника професійного стандарту забезпечується можливість внесення відомостей щодо такого стандарту за використанням програмних інтерфейсних засобів автоматичного подання відомостей реєстраторами.

39. Внесення (доповнення) відомостей про кваліфікаційний центр здійснюється адміністратором Реєстру за рішенням розпорядника Реєстру.

40. Внесення відомостей про експертів з акредитації кваліфікаційних центрів до Реєстру здійснюється адміністратором Реєстру за рішенням розпорядника Реєстру.

41. Внесення відомостей про заявки на розроблення професійних стандартів до Реєстру заявок на розроблення професійних стандартів, що ведеться Мінекономіки, здійснюється згідно з Порядком розроблення та затвердження професійних стандартів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 373.

Не пізніше ніж через три робочих дні після розміщення на офіційному веб-сайті Мінекономіки інформації, яка містить назву професійного стандарту, вид економічної діяльності (секція, розділ, група, клас), контактні дані особи, яка є відповідальною за розроблення проекту професійного стандарту, орієнтовний строк проведення робіт із розроблення проекту професійного стандарту, Мінекономіки надає зазначену інформацію розпоряднику Реєстру.

42. Відомості, зазначені в пунктах 9—18 цього Положення, вносяться до Реєстру користувачами Реєстру протягом десяти робочих днів з дати їх створення або отримання, якщо інший строк не встановлено законодавством.

У разі порушення встановленого строку внесення відомостей до Реєстру реєстратор, якщо інше не визначено розпорядником Реєстру, додатково вносить до Реєстру інформацію про причини такого порушення накладенням удосконаленого електронного підпису керівника реєстратора. Якщо порушення встановленого строку становить більше 30 календарних днів, внесення відомостей до Реєстру здійснюється за погодженням із розпорядником Реєстру, сформованим у Реєстрі з накладенням удосконаленого електронного підпису відповідального працівника розпорядника Реєстру за результатами розгляду причин порушення строку.

43. Строки зберігання інформації в Реєстрі визначаються законодавством. Інформація автоматично знищується після завершення строків її зберігання, якщо інше не передбачено законодавством.

44. Реєстратор має доступ до відомостей, внесених ним до Реєстру, а також до інформації, доступ до якої передбачений відповідно до законодавства розпорядником Реєстру.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 червня 2021 р. № 608
Київ

Про внесення змін до постанов
Кабінету Міністрів України
від 27 липня 2016 р. № 567
і від 6 березня 2019 р. № 167

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 27 липня 2016 р. № 567 «Деякі питання діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 70, ст. 2352; 2017 р., № 45, ст. 1394; 2018 р., № 55, ст. 1908; 2020 р., № 87, ст. 2798) і від 6 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 22, ст. 767; 2020 р., № 87, ст. 2798) зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 липня 2021 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 червня 2021 р. № 608

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 27 липня 2016 р. № 567 і від 6 березня 2019 р. № 167

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 27 липня 2016 р. № 567:
1) в абзаці четвертому пункту 3 слова «затвердження в установленому значенні Законом порядку Положення про акредитацію спеціалізованих вчених рад» замінити цифрами і словами «31 грудня 2021 року»;
2) у пункті 6 цифри і слова «1 липня 2021 року» замінити цифрами і словами «1 січня 2022 року».

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167:
1) у постанові:
у назві постанови слова «проведення експерименту з» виключити;
пункт 2 викласти в такій редакції:
«2. Затвердити Тимчасовий порядок присудження ступеня доктора філософії, що додається.»;
у пункті 3:
абзац другий викласти в такій редакції:
«з 1 липня до 31 грудня 2021 р. присудження ступеня доктора філософії відбувається відповідно до затвердженого цією постановою Тимчасового порядку»;;
в абзаці третьому слово «Порядку» замінити словами «Тимчасового порядку»;;
2) у Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженому зазначеною постановою:
назву Порядку викласти в такій редакції:
«ТИМЧАСОВИЙ ПОРЯДОК
присудження ступеня доктора філософії»;
у пункті 1 слово «Порядок» замінити словами «Тимчасовий порядок», а слова «проведення експерименту» виключити;
у пункті 2 слово «Порядку» замінити словами «Тимчасовому порядку»;;
у тексті Порядку слова «цього Порядку» замінити словами «цього Тимчасового порядку».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 червня 2021 р. № 622
Київ

Про уповноважений орган
з державного гарантування якості

Відповідно до пункту 32 частини першої статті 1 Закону України «Про оборонні закупівлі» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Визначити Міністерство оборони уповноваженим органом з державного гарантування якості.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачене свідоцтво про право власності номер 1016-С/КІ від 27 липня 2010 р., видане Головним Управлінням житлового забезпечення, виконавчим органом Київської міської влади 04 серпня 2010 р. на ім'я Белік Інни Юріївни, **вважати недійсним.**

Втрачений студентський квиток,

виданий Київським університетом імені Бориса Грінченка

на ім'я Очеретна Анастасія Олександрівна, **вважати недійсним.**

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК № 18/1-30546-20 від 02.06.2021 Чесноков Олександр Євгенович, 12.08.1966 року народження, зареєстрований за адресою: Україна, Автономна Республіка Крим, м. Севастополь, вул. Героїв Сталінграду, буд. 36, кв. 56, проживаючий за адресою: Україна, Автономна Республіка Крим, м. Севастополь, вул. Маринеско, буд. 5, кв. 5, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 137, 297-5 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається 23 липня 2021 року о 10:00 год. до Офісу Генерального прокурора за адресою: м. Київ, вул. Різницька, 13/15, кабінет № 1008 Б (тел. 044-596-72-73) для участі у проведенні допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 4201600000002299 від 09.09.2016 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110; ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111; ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 Кримінального кодексу України та інших слідчих дій. У відповідності до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний прибути за викликом до прокурора, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це прокурора. Згідно ст. 138 КПК України, поважними причинами неприбуття особи на виклик є: 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини); 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик. Статтею ст. 139 КПК України передбачені наслідки неприбуття на виклик: ч. 1 — якщо підозрюваний, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати — у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати — у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. ч. 2 — У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного може бути застосовано привід. ч. 5 — Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження. Відповідно до ч. 8 ст. 135 КПК України повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй такої повістки згідно з частинами першою, другою, четвертою — сьомою цієї статті, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Старший групи прокурорів — прокурор відділу Офісу Генерального прокурора О. Шнайдер		
Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Дубінцева Сергія Валерійовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться о 09:30 години 24.06.2021 року, в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва, за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет. Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України. Суддя Жежера О. В.		
Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Бурштейна Сергія Абрамовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 13 год. 45 хв. 24.06.2021 року, в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва, за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет. Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України. Суддя Жежера О. В.		
У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/76 1/1068/2017 за обвинуваченням Люкайтиса Д. В. за ч. 1 ст. 110 КК України. згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за №22015101110000037 від 26.02.2015 року, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження. Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 24.06.2021 року об 11 год. 00 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №501, в яке викликається обвинувачений Люкайтис Дмитро Володимирович, який проживає за адресою: Російська Федерація, м. Москва, вул. Баришиха, буд. 25 корп. 1, кв. 323. Суддя Щербуяєва Л. Л.		
В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/659/2020 за обвинуваченням Тихонова А. В. у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 2 ст. 28 ст. 112, ч. 3 ст. 15 п.п. 5, 6, 8, 11, 12 ч. 2 ст. 2 ст. 115, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 263, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 263. ч. 1 ст. 258-3 КК України. Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 25 червня 2021 року о 09:00 в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб.513. У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження. Суддя Слободянюк П. Л.		
Приватний нотаріус Миколаївського міського нотаріального округу Сидоренко Лариса Миколаївна (індекс 54017, Миколаївська область, місто Миколаїв, вулиця Московська, буд. № 42, кв. № 34, тел. (0512) 47-31-23, тел. 0677682279) викликає спадкоємців Даниленка Олександра Нестеровича, померлого 20.12.2020 року. ПРЕДСТАВИНСТВО «УЗЛІПІ ІНЖІНІРІНГ», код ЄДРПОУ 26634340, зареєстроване Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України (реєстраційний номер ПІ — 5573), оголошує про припинення діяльності на підставі рішення ПІІ ТОВ «UzLITI ENGINEERING» (Республіка Узбекистан) від 28 травня 2021 р. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 01054, м. Київ, вул. Бульварно-Кудрявська, буд. 24, літера «А». ПОВІДОМЛЕННЯ про ухвалення слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування Жовтневим районним судом м. Запоріжжя 16.06.2021 у справі № 331/4870/18 провадження № 1кс/331/1097/2021 винесено ухвалу про дозвіл на проведення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2201708000000090 від 13.11.2017 відносно Коноваленка С. Ю. Прокурор, що здійснює повноваження у кримінальному провадженні С. Нестеренко		
Третя Харківська міська державна нотаріальна контора (м. Харків, пр-т Московський, № 85, тел. 732-57-41) повідомляє, що після померлого 02.12.2020 року Крупицького Михайла Моїсєєвича відкрито спадкову справу. Спадкоємець Крупицький Володимир Михайлович запрошується для оформлення спадщини. У випадку неявки спадкоємця до нотаріальності протягом місяця від публікації, спадщину буде оформлено на ім'я іншого спадкоємця. П'ята Харківська міська державна нотаріальна контора (відокремлений підрозділ), узв'язку з оформленням спадщини повідомляє про розшук можливих спадкоємців Ганзюк Олександри Георгіївни, 22 жовтня 1940 року народження, яка померла 06 лютого 2021 року. Просимо зацікавлених осіб у строк до 6 серпня 2021 року звернутися до нотаріальної контори за адресою: м. Харків, вул. Ярослава Мудрого, №26. ПОВІДОМЛЕННЯ про ухвалення слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування Жовтневим районним судом м. Запоріжжя 17.06.2021 у справі № 331/1845/2021 винесено ухвалу про дозвіл на проведення спеціального досудового розслідування відносно Хорс (дів. Серємова) Р. В. Прокурор, що здійснює повноваження у кримінальному провадженні О. Палагута		
Вважати втраченими дозволи на міжнародні автомобільні перевезення у кількості шести штук, зареєстровані на ТОВ «Селеса» а саме: на автомобіль AP3357HX/AP0699XP дозвіл №: 2021/007107 від 01.06.2021, 016409 від 01.06.2021, T0313247 від 01.06.2021; на автомобіль AP6399EX/AP7599XO дозвіл №2021/007109 від 01.06.2021, №016562 від 01.06.2021, №T0309960 від 01.06.2021 за адресою: м. Київ, вул. Героїв Бресту, 1, про що 03.06.2021 було повідомлено Святошинський УП ГУНП у м. Києві 03.06.2021. Дніпровський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Охоти Яніни Валеріївни, 16.07.1983 року народження у підготовчє судове засідання у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 20.09.2016 за № 42016010000002448 за обвинуваченням Охоти Яніни Валеріївни, 16.07.1983 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України призначеного до розгляду у відкритому підготовчому судовому засіданні в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. О. Кошиця, 5 на 25 червня 2021 року на 12 годину 00 хвилин. У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження. Суддя Курило А. В.		
В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Євдокимова Ігоря В'ячеславовича, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України. У зв'язку з чим, в судове засідання викликається Євдокимов Ігор В'ячеславович, 15.10.1979 року народження, яке відбудеться 24 червня 2021 року об 11:00 год. в приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 20, під головуванням судді Агафонов С. А. У разі неявки обвинуваченого дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.		
ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ В провадженні Комінтернівського районного суду м. Харкова знаходиться спеціальне кримінальне провадження № 641/3475/21-к стосовно Кучера Костянтина Антоновича, 12.05.1961 року народження, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, який зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Ковпака, буд. 17, кв. 54 та Кучера Романа Костянтиновича, 14.09.1985 року народження, який зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Ковпака, буд. 17, кв. 54 у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України. На підставі ст. ст. 323, 297-5, 135 КПК України, Комінтернівський районний суд м. Харкова викликає обвинувачених Кучера Костянтина Антоновича та Кучера Романа Костянтиновича у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 02 липня 2021 року об 11 годині 30 хвилин в залі судових засідань Комінтернівського районного суду м. Харкова, розташованого за адресою: м. Харків, пров. Брянський, 5. Справа розглядатиметься колегією суддів Комінтернівського районного суду м. Харкова у складі головуючого судді Боговського Д. Є., суддів Ященко С. О., Маньковської О. О.		
У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/333/2020 за обвинуваченням Куртлушасєва Мурата Ісмаїловича за ч. 1 ст. 111 КК України, згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 42016000000002761 від 07.10.2016 року. Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судове засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 24.06.2021 року о 15 год. 00 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №604 (суддя Циктій В. М.). У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.		
У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/235/2021 за обвинуваченням Благодатної Олени Юріївни, 17.07.1977 р.н., за ч. 1 ст. 111 КК України, згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань № 42016000000002454 від 20.09.2016 року. Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться о 12 год. 30 хв. 24.06.2021 року у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03680, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. 511. У разі неявки обвинуваченої до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження. Суддя Голуб О. А.		
Приватний нотаріус Великоновосілківського районного нотаріального округу Донецької області Гуков О. В. повідомляє про відкриття спадкової справи після померлої 30 вересня 2020 року — Бабай Софії Федорівни, 11 березня 1937 року народження, яка зареєстрована та проживала на день смерті за адресою: Донецька область, селище міського типу Велика Новосілка, вулиця Янісольська (колишня Леніна), будинок 139, квартира 11. Сповіщаю спадкоємця п'ятої черги Бабай Анатолія Володимировича (сина) в строк до 15 липня 2021 року звернутися до приватного нотаріуса Великоновосілківського районного нотаріального округу Донецької області Гукова О. В. за адресою: 85500, Україна, Донецька область, Великоновосілківський район, смт Велика Новосілка, вул. Пушкіна, буд. 32, електронна пошта — av_84@ukr.net, або зателефонувати за номером +380509281206.		
Повідомлення про ухвалення слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування Ухвалою слідчого судді Івано-Франківського міського суду від 17.06.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження стосовно підозрюваного Беленкова Ігоря Сергійовича, 09.01.1988 р.н.		

ОГОЛОШЕННЯ

Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5 КПК України ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» необхідно з'явитися 23.06.2021 о 10:00 годині до прокуратури Автономної Республіки Крим та м. Севастополя за адресою: м. Херсон, вул. Кременчуцька, 69, 3-й поверх або до 3-го відділу слідчого управління ГУ СБ України в АР Крим за адресою: м. Херсон, вул. Перекопська, 5 для вручення повідомлень про підозру, а також для участі в проведенні слідчих та процесуальних дій:

— **Абдураїмов Енвер Елімдарович**, 16.10.1973 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Машиністів, 32, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України.

— **Андрієвський Костянтин Віталійович**, 24.07.1980 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: Херсонська область, Новотроїцький район, с. Новорепівка, вул. Центральна, буд. 14, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Безкорований Олег Іванович**, 25.12.1959 р.н., уродженець Республіки Казахстан, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Краснодарський край, станція Брюховецька, вул. Кірова, 1, у кримінальному провадженні № 4201600000000579 від 22.11.16 за ч. 2 ст. 332-1 КК України.

— **Бондар Олексій Львович**, 14.04.1972 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, вул. Боцманська, 2, кв. 44, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Васютін Іван Сергійович**, 18.11.1989 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Гафарова Айше Енверівна**, 05.12.1984 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Тополева, буд. 87, у кримінальному провадженні № 22021011000000007 від 08.02.21 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Глобинець Григорій Іванович**, 12.09.1952 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, с. Полтавка, вул. Пролетарська, 9, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України.

— **Гриневич Валерій Васильович**, 12.09.1968 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, с. Охотникове, вул. Радянська, 23, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України.

— **Драпак Дмитро Володимирович**, 05.07.1981 р.н., громадянин України, зареєстрованого за адресою: АР Крим, м. Керч, вул. Будьонного, 10, кв. 11, у кримінальному провадженні № 4201500000000899 від 15.05.2015 за ч. 2 ст. 332-1 КК України.

— **Жириновський Володимир Вольфович**, 25.04.1946 року народження, громадянин Російської Федерації, адреса місця роботи: Російська Федерація, м. Москва, пров. Басманный, буд. 3, корп. 1.3 у кримінальному провадженні № 4201500000000066 від 23.01.2015 за ч. 3 ст. 110 КК України.

— **Іваніцька Галина Миколаївна**, 11.11.1956 р.н., громадянин України, зареєстрована за адресою: м. Севастополь, пр-т Жовтневої Революції, буд. 22, кв. 27, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Іванов Сергій Володимирович**, 30.11.1956 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, вул. Фрунзе, буд. 3, кв. 6, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Кабанов Євген Костянтинович**, 14.11.1982 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, пр. Генерала Острякова, буд. 171, кв. 1, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Мищенко Юрій Вікторович**, 28.01.1967 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Продольна, буд. 28, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Моїсейкін Олександр Миколайович**, 19.10.1953 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, вул. Менжинського, буд. 9, кв. 60, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Нарасє Геннадій Павлович**, 03.08.1965 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, смт Аерофлотське, вул. Мальченка, 6, кв. 38, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України.

— **Непран Сергій Альбертович**, 25.03.1968 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Б. Михайлова, буд.17, кв. 19/3, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Пархоменко Василь Михайлович**, 22.10.1947 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Касаєва, буд. 7, кор. 3, кв.4, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Прудникова Ніна Дмитрівна**, 08.12.1958 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Паршина, 15, кв. 6, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Риль Сергій Бернардович**, 10.05.1966 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, вул. Героїв Сталінграду, буд. 62, кв. 1, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Романенко Сергій Дмитрович**, 10.06.1939 р.н., громадянин України, зареєстрованого за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Набережна, 83А, кв. 48, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України .

— **Саратов Валерій Володимирович**, 31.07.1953 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, вул. Комуністична, буд. 4 А, кв. 9, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Синюк Анатолій Сергійович**, 07.10.1952 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Судак, вул. Квар. Енергетиків, 15, кв. 3, у кримінальному провадженні № 42016010000000285 від 16.12.16 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Скачко Володимир Сергійович**, 03.07.1959 р.н., місце проживання в Україні: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, буд. 17, кв. 44, у кримінальному провадженні № 22018011000000045 від 22.08.2018 за ч. 2 ст. 110 КК України.

— **Скляров Олександр Михайлович**, 15.05.1949 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Київська, 7а, кв. 15, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України.

— **Смольянинов Сергій Ігорович**, 16.09.1977 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Жовтневої Революції, буд. 22, корп. 15, кв. 48, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Старий Олександр Петрович**, 14.10.1959 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: м. Севастополь, вул. Генерала Хрюкіна, буд. 16, кв. 7, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Стержанов Вадим Валерійович**, 25.11.1969 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Революції 1905 року, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Ульянова Тетяна Олександрівна**, 14.06.1965 р.н., громадянин України, зареєстрована за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Генерала Острякова, буд. 171, кв. 2, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

— **Шевченко Юрій Віталійович**, 27.05.1963 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, с. Ленінське, вул. Героїв Сталінграду, 60, у кримінальному провадженні № 4201500000000584 від 02.04.2015 за ч. 1 ст.111 КК України.

— **Ярмовський Андрій Анатолійович**, 16.09.1966 р.н., громадянин України, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Робоча, буд. 31, у кримінальному провадженні № 42015010000000114 від 17.07.15 за ч. 1 ст. 111 КК України.

Офіційне повідомлення
АТ «Укртелеком»

Рішенням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації від 30.03.2021 № 126 затверджено Граничні тарифи на загальнодоступні телекомунікаційні послуги на період з 01.07.2021 та збільшено розмір абонентної плати за користування телефонним апаратом для абонентів (юридичних та фізичних осіб, фізичних осіб-підприємців).

Повідомляємо, що з 01.07.2021 для абонентів (юридичних та фізичних осіб, фізичних осіб-підприємців) АТ «Укртелеком» буде змінена вартість послуг фіксованого телефонного зв'язку, щомісячна плата та інші тарифи в межах деяких тарифних планів на послуги фіксованого телефонного зв'язку. Звертаємо увагу, що абоненти (фізичні особи) можуть змінити тарифний план на інший, звернувшись за телефоном Контакт-центру 0 800 506 800 (дзвінки безкоштовні в межах України з номерів українських операторів).

Також з 01.07.2021 для абонентів (фізичних осіб) АТ «Укртелеком» змінює тарифи на додаткові послуги фіксованого телефонного зв'язку та для абонентів (юридичних та фізичних осіб, фізичних осіб-підприємців) змінює розмір абонентної плати послуги з доступу до Інтернету у деяких тарифних планах.

Детальну інформацію для фізичних осіб можна отримати на сайті <http://www.ukrtelecom.ua> та/або за телефоном контакт-центру 0 800 506 800 (дзвінки безкоштовні в межах України з номерів українських операторів).

Для юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців детальну інформацію можна отримати на сайті <http://b2b.ukrtelecom.ua> та/або за телефоном контакт-центру 0 800 506 801 (дзвінки безкоштовні в межах України з номерів українських операторів).

ПОВІСТКА
про виклик Мамотенка О. О.

Мамотенко Олександр Олександрович, 27.06.1972 року народження, який перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області, останнє відоме місце реєстрації: Донецька область, м. Покровськ, вул. Таманова, буд. 20, кв. 53, актуальне місце проживання якого не встановлено, на підставі ст. ст. 133, 135, 276, 278 КПК України, Вам необхідно з'явитися 22.06.2021 в період часу з 09:00 до 14:00, до службового кабінету № 8 слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до старшого слідчого СВ 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старшого лейтенанта юстиції Бурікіна В. В., за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, 20, для вручення повідомлення про змiну раніше повідомленої підозри та про нову підозру у кримінальному провадженні № 22019050000000168, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 05.08.2019 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Окрім того, Вам необхідно з'явитися 23.06.2021 та 24.06.2021 в період часу з 09:00 до 18:00 для допиту в якості підозрюваного та проведення інших процесуальних дій.

Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.

Після опублікування оголошення в пресі підозрюваний вважається повідомленим про дату, час та місце виклику.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО
при здійсненні спеціального досудового розслідування:

Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 09.06.2021 (справа № 757/28772/21-к) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження № 12020010000000109 від 28.07.2020 року за підозрою громадянина України Синявського О. В. у вчиненні кримінальних правопорушень — злочинів, передбачених за ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 111 та ч. 2 ст. 260 КК України.

На підставі ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України викликається 25 червня 2021 року о 13:00 години до 1-го слідчого відділу СУ ГУ СБ України в Автономній Республіці Крим, до слідчого Івашука П. С. (м. Київ, вул. Ділова, 24), або заступника начальника відділу прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя Великого Р. Е. (м. Київ, вул. Ділова, 24) для ознайомлення із матеріалами кримінального провадження, вручення повідомлень про підозру, обвинувального акта та реєстру матеріалів у порядку ст. 290 КПК України, а також для участі в проведенні слідчих та процесуальних дій при здійсненні спеціального досудового розслідування:

Синявський Олександр Володимирович, 12.03.1979 року народження, уродженець міста Севастополь, останнє відоме місце проживання (реєстрації): місто Севастополь, проспект Генерала Острякова, буд. 84, кв. 21, у кримінальному провадженні № 12020010000000109 від 28.07.2020 року за підозрою громадянина України Синявського О.В. у вчиненні кримінальних правопорушень — злочинів, передбачених за ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 111 та ч. 2 ст. 260 КК України.

Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5 КПК України ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» необхідно з'явитися 23.06.2021 о 10:00 годині до прокуратури Автономної Республіки Крим та м. Севастополя за адресою: м. Київ, вул. Ділова, 24, 1-й поверх для вручення повідомлень про підозру, а також для участі в проведенні слідчих та процесуальних дій:

— **Белоусов Михайло Миколайович**, 26.11.1964 р.н., уродженець с. Хмеленець Єлєцького району Липецької області, РФ, останнє відоме місце проживання: вул. Балаклавська, буд. 117, кв. 48, м. Сімферополь, АР Крим, у кримінальному провадженні № 42018010000000126 від 27.11.2018 за ч. 1 ст. 438 КК України.

— **Долгополов Андрій Миколайович**, 15.02.1959 р.н., уродженець: м. Карас Огиської області, Киргизія, останнє відоме місце проживання: пр-т. Перемоги, буд. 82, кв. 343, м. Сімферополь, АР Крим, у кримінальному провадженні № 42018010000000126 від 27.11.2018 за ч. 1 ст. 438 КК України.

— **Лобов Роман Володимирович**, 28.09.1978 р.н., уродженець: с. Павлівка Мар'їнського району Донецької області, останнє відоме місце проживання: вул. Желятова, буд. 37/11, кв. 3, м. Сімферополь, АР Крим, у кримінальному провадженні № 42018010000000126 від 27.11.2018 за ч. 1 ст. 438 КК України.

— **Можелянський Віктор Анатолійович**, 10.05.1964 р.н., уродженець м. Харкова, останнє відоме місце проживання: вул. Ангарська, буд. 8, м. Сімферополь, АР Крим, у кримінальному провадженні № 42018010000000126 від 27.11.2018 за ч. 1 ст. 438 КК України.

— **Пакула Олександр Романович**, 15.06.1988 р.н., уродженець: м. Саки, АР Крим, останнє відоме місце проживання: вул. 9 травня, буд. 55, кв. 40, м. Євпаторія, АР Крим, у кримінальному провадженні № 42018010000000126 від 27.11.2018 за ч. 1 ст. 438 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО
при здійсненні спеціального досудового розслідування:

Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 09.06.2021 (справа № 757/28775/21-к) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження № 220210110000000026 від 18.05.2021 за підозрою Комелова Івана Миколайовича, 26.09.1975 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

На підставі ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України, викликається 25 червня 2021 року об 11:00 години до 1-го слідчого відділу СУ ГУ СБ України в Автономній Республіці Крим, до слідчого Івашука П.С. (м. Київ, вул. Ділова, 24), або заступника начальника відділу прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя Великого Р. Е. (м. Київ, вул. Ділова, 24) для ознайомлення із матеріалами кримінального провадження, вручення повідомлень про підозру, обвинувального акта та реєстру матеріалів у порядку ст. 290 КПК України, а також для участі в проведенні слідчих та процесуальних дій при здійсненні спеціального досудового розслідування:

Комелов Іван Миколайович, 26.09.1975 року народження, уродженець м. Ромни, Сумської області, останнє відоме місце проживання (реєстрації): місто Севастополь, вул. Луначарського, буд. 29, кв. 3, у кримінальному провадженні № 220210110000000026 від 18.05.2021 за підозрою Комелова І. М. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Повідомлення про спеціальне досудове розслідування та повістка про виклик підозрюваного Квартника П. О.

Підозрюваному Квартнику Пилипу Олександровичу, 27.11.1985 р.н., зареєстрованому за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр-т М.Грушевського, 1/213, останнє відоме місце проживання: Автономна Республіка Крим, м. Севастополь.

Ухвалою *слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області Полюшко А. В.* від 17.06.2021 (справа №161/10343/21) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №22019030000000040 від 15.05.2019.

На підставі ст.ст. 133, 135 КПК України, прошу Вас з'явитися 25.06.2021 о 10 год. 00 хв., 29.06.2021 о 10 год. 00 хв., 30.06.2021 о 14 год. 00 хв., в слідчий відділ УСБУ у Волинській області за адресою: м. Луцьк, проспект Василя Мойсея, 4, каб. №133, до старшого слідчого в ОВС СВ УСБУ у Волинській області підполковника юстиції Придатко Ярослава Анатолійовича (т. 0502479203), для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні №22019030000000040, за ознаками кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 110 (чинна з 18.04.2014) КК України, відомості про які внесені до ЄРДР 15.05.2019, проведенні інших слідчих та процесуальних дій, вручення повідомлення про завершення досудового розслідування та надання доступу до матеріалів досудового розслідування.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані в ст.ст. 138, 139 КПК України.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Акули хворіють через глобальне потепління

ДОВКІЛЛЯ. Морські біологи Малайзії досліджують невідому шкірну хворобу, яка останнім часом вражає білоперих рифових акул у регіоні. Деякі попередні висновки дають підстави вважати, що причина спалаху цієї хвороби — підвищення температури води в морі.

Білопері рифові акули, названі так за характерні білі плями на кінчиках плавників, удень зазвичай відпочивають зграями біля рифів. Уночі вони полюють на рибу і дрібних морських тварин. За білоперими рифовими акулами дуже люблять спостерігати дайвери. На фотографіях, які у квітні зробив один пірнальник

біля острова Борнео, було видно, що шкіру голів знятих на камеру акул уражено плямами й виразками. Ці фотографії потрапили у соціальні мережі й спричинили хвилю стурбованості інтернет-спільноти.

Згодом дайвери й команда експертів з наукових і природоохоронних установ Малайзії, які вирушили на острів Сіпадан на сході штату Сабах, виявили подібне шкірне захворювання у кожній зграї білоперих рифових акул, які потрапляли в поле їхнього зору. Науковці намагалися з'ясувати причину виникнення хвороби. Під час досліджень вони виявили, що температура

поверхні моря поблизу острова Сіпадан у травні становила 29,5 градуса, що на градус вище, ніж у цей самий період 1985 року.

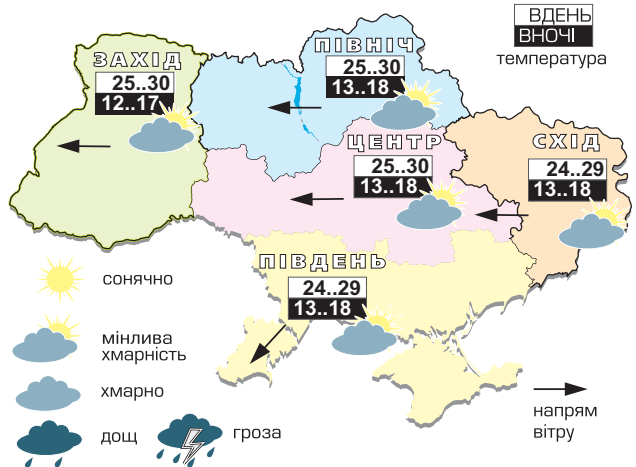
«Ми майже напевно можемо вважати потепління океану головною причиною виникнення шкірного захворювання в акул», — сказав у інтерв'ю Reuters старший морський біолог з некомерційної природоохоронної групи Reef Guardian Девіс Остін Спіджі. Науковці заперечують вплив людського чинника, оскільки Сіпадан — морська заповідна зона, де заборонено риболовлю й будь-яку промислову діяльність, а поблизу остро-

ва немає населених пунктів або підприємств.

Науковці пов'язують появу хвороби в акул з повідомленнями про побління коралів у цьому районі Малайзії.

«Ми не можемо ігнорувати те, що там відбуваються зміни через підвищення температури води», — сказав професор з питань морських досліджень Університету Путра Малайзія Мо-хамед Шариф. Досі науковці безуспішно намагалися відловити одну із хворих акул. Вони збираються продовжити спроби, щоб напевне встановити патогенну причину шкірних уражень цих риб.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 20 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+14 +19	+27 +32	Черкаська	+14 +19	+25 +30
Житомирська	+14 +19	+27 +32	Кіровоградська	+14 +19	+25 +30
Чернігівська	+14 +19	+26 +31	Полтавська	+14 +19	+26 +31
Сумська	+14 +19	+25 +30	Дніпропетровська	+14 +19	+25 +30
Закарпатська	+13 +18	+25 +30	Одеська	+13 +18	+24 +29
Рівненська	+13 +18	+24 +29	Миколаївська	+14 +19	+24 +29
Львівська	+13 +18	+23 +28	Херсонська	+14 +19	+24 +29
Івано-Франківська	+11 +16	+22 +27	Запорізька	+14 +19	+24 +29
Волинська	+13 +18	+24 +29	Харківська	+14 +19	+27 +32
Хмельницька	+13 +18	+23 +28	Донецька	+14 +19	+27 +32
Чернівецька	+11 +16	+22 +27	Луганська	+14 +19	+27 +32
Тернопільська	+13 +18	+23 +28	Крим	+15 +20	+22 +27
Вінницька	+13 +18	+24 +29	Київ	+16 +18	+27 +29

Укргідрометцентр

Понад половина європейців не вдоволені рівнем боротьби з корупцією

ДЕМОКРАТІЯ. Пандемія коронавірусної хвороби спричинила зростання корупції в Євро-союзі. Про це свідчать дані опитування, яке провела організація Transparency International (TI) серед 40 тисяч людей у 27 країнах-членах ЄС у період від жовтня до грудня 2020 року. За підсумками опитування, менше половини громадян ЄС вважають, що влада впоралася із кризою, спричиною коронавірусом, прозоро. А 60% у Франції, Польщі та Іспанії так не вважають.

У деяких країнах опитані заявили, що одні політики використовують кризу як привід підрвати демократію, а інші — як шанс отримати прибуток. Загалом 62% учасників назвали корупцію великою проблемою, а

третина опитаних європейців вважає, що корупція у їхніх країнах зростає, ще 44% не бачать жодного поліпшення ситуації.

Більшість опитаних назвали найкорумпованішими членів національних парламентів. Респонденти не схильні вважати причетними до корупції представників великого бізнесу. Громадяни ЄС критикують тісні відносини між бізнесом і владою. Близько половини вважає, що підприємці дають хабарі урядовцям, щоб забезпечити собі вигідні державні контракти, а великі компанії часто уникають сплати податків.

29% опитаних визнали, що використовували особисті зв'язки, щоб отримати доступ до медичних послуг. Лише 6%

респондентів заявили, що були вимушені платити для цього хабарі. Найвищий рівень медичного хабарництва в Румунії (22%) і Болгарії (19%), а використання знайомих у цій галузі — в Чехії (54%) та Португалії (46%).

«У кризових ситуаціях у галузі охорони здоров'я використання особистих зв'язків для доступу до державних послуг може завдати такої самої шкоди, як і хабар. Оскільки люди зі зв'язками можуть поза чергою зробити щеплення від COVID-19 або отримати медичну допомогу раніше, ніж ті, кому це необхідно», — заявила голова Transparency International Делія Феррейра Рубіо.

Хоч у суспільстві панує думка про небажання урядів боротися з корупцією, і чимало громадян бояться сигналізувати про вимагання хабарів, 64% опитаних громадян ЄС вважають, що звичайні люди можуть змінити ситуацію в боротьбі з корупцією. Автори опитування переконані, що ці дані можуть стати фундаментом, аби політики, бізнес і суспільство змогли провести необхідні реформи.

«Проте загальні підсумки опитування варто розглядати як сигнал тривоги для національних урядів та інституцій Євросоюзу», — зазначив директор Transparency International Мічел ван Хултен.

У Бельгії закриють останні хутрові ферми

ПРАВА ТВАРИН. 14 хутрових ферм, які функціонували в бельгійському регіоні Фландрія, оголосили про повне закриття. Так фермери сподіваються отримати ліпший пакет фінансової компенсації. У Бельгії 2018 року ухвалили заборону на діяльність хутрових ферм і примусове годування тварин. Перехідний період для цієї заборони буде чинним до 2023 року. Проте ті господарства, які не чекатимуть до останнього терміну закриття, зможуть отримати вигіднішу урядову компенсацію за втрачений бізнес. За словами фламандського міністра з питань захисту прав тварин Бена Вейтса, 11 хутрових ферм у Фландрії вже припинили існування, до них долучилися ще 14. Лише одна оголосила, що працюватиме до 2023 року. Про свої рішення підтримати цю ініціативу заявив власник єдиної в Бельгії ферми з виробництва фуа-гри. Заборона зачепила цей бізнес через те, що для виробництва делікатесної фуа-гри — гусячої печінки використовують жорстокий метод примусового годування гусей. «Я радий, що ці ферми вирішили не продовжувати діяльність до початку чинності офіційної заборони», — заявив Бен Вейтс. Адже вбивство тварин лише заради вовни або застосування примусового годування — методи, які давно застаріли й не відповідають сьогоденню.

Наступний номер «Урядового кур'єра» вийде 23 червня 2021 року

У магазинах IKEA у Франції стежили за співробітниками

ПРИВАТНІСТЬ. Французький суд зобов'язав шведську компанію-гіганта з виробництва меблів, побутової техніки й товарів для дому IKEA виплатити штраф мільйон євро у справі про шпигунство за співробітниками. Прокуратура вимагала виплати у розмірі 2 мільйонів євро, повідомляє BBC.

Компанію суд визнав винною у зберіганні даних про співро-

бітників, отриманих неналежно. Філію IKEA у Франції звинуватили у стеженні за працівниками протягом кількох років і порушенні їхнього приватного життя й конфіденційності. Це робили шляхом перевірки даних банківських рахунків співробітників та збирання інформації про їхнє приватне життя.

Винним у цій справі визнано колишнього виконавчого ди-

ректора компанії у Франції Жана-Луї Буайо, якому присудили покарання у вигляді двох років позбавлення волі умовно. Судді оштрафували його на 50 тисяч євро за зберігання особистих даних. Слідство з'ясувало, що Буайо наймав приватних детективів і поліцейських для збирання даних про приватне життя працівників. Загалом звинувачення висунули 15 особам, се-

ред яких менеджери й топменеджери магазинів.

Звинувачення стосувалися періоду 2009—2012 років. Хоч, за словами прокуратури, шпигунська тактика у французькій філії IKEA існувала від початку 2000-х. Про цю незаконну діяльність стало відомо завдяки журналістам. Загалом під незаконне стеження потрапили близько 400 працівників.

Сторінку підготувала Вікторія ВЛАСЕНКО, «Урядовий кур'єр»